

AGRICULTURA

SAPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ ● Anul VII Nr. 1 (326) ● luni 28 aprilie 1969 ● 16 pagini — 1 leu

ÎN SLUJBA DEZVOLTĂRII, MODERNIZĂRII ȘI SPORIRII CONTINUE A PRODUCȚIEI AGRICOLE

Nicolae GIOSAN
președintele
Consiliului Superior al Agriculturii

Revista „AGRICULTURA” — a cărei apariție începe cu acest număr — deschide o nouă etapă pe linia informării tehnice a specialiștilor și lucrătorilor din agricultură.

În procesul de dezvoltare și modernizare a agriculturii, de intensificare a producției agricole, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii avansate, un mare rol revine inginerilor, medicilor veterinari, economiștilor, cadrelor tehnice și celorlalți lucrători din unitățile agricole de stat și cooperativele agricole de producție, institutele de cercetări științifice, din învățământul agricol etc. Ei trebuie să contribuie cu toată priceperea la folosirea din plin a puternicei baze tehnico-materiale în continuă dezvoltare, la introducerea unor noi tehnologii de lucru mai perfecționate, în scopul obținerii unor producții sporite, de calitate și ieftine.

Modernizarea agriculturii se realizează, în principal, pe baza mecanizării complexe, a extinderii chimizării și irigațiilor, folosirii soiurilor de plante și raselor de animale selecționate, a ridicării nivelului tehnic în pregătirea cadrelor de specialiști. Pentru asigurarea mecanizării complexe s-a adoptat un program de asimilare în fabricație a unor noi utilaje, eșalonat până în 1970 și care, în forma sa reactualizată, cuprinde 82 de tipuri, între care șapte variante de tractoare și 75 diferite feluri de mașini. Există toate condițiile să se extindă mecanizarea — alături de cereale și plante tehnice — și în legumicultură, pomicultură, viticultură, pe terenurile în pantă, în zootehnie, pentru ca și în aceste domenii să se asigure o înaltă productivitate a muncii, care să ducă nemijlocit la sporirea producției.

Impetuoașa dezvoltare a industriei chimice constituie garanția intensificării chimizării în agricultură, ca factor deosebit în sporirea producției.

Mijloc de obținere a unor producții mari și constante în orice condiții climatice, irigațiile iau un avânt deosebit în țara noastră. Până în 1975 suprafața amenajată pentru irigații, pe baza unor tehnici moderne, se prevede să ajungă la peste 2,5 milioane de hectare. Deosebit de importantă în domeniul irigațiilor este nu numai realizarea sarcinii de amenajări, ci și aceea de a întreține și exploata rațional toate suprafețele amenajate. În consecință, o mare atenție trebuie să acordăm pregătirii și specializării cadrelor care vor lucra în acest domeniu, în așa fel ca ele să stăpânească bine agrotehnica culturilor irigate, să știe cum să preîntâmpine degradarea solului prin sărăturare.

Acțiune întreprinsă cu câțiva ani în urmă pentru ridicarea gradului de folosire a terenurilor slab productive, extinderea viticulturii și pomiculturii capătă în prezent noi valențe. Mari eforturi materiale și financiare se fac, de asemenea, pentru dezvoltarea legumiculturii. O amploare fără precedent ia construcția de sere și solarii, de răsadnite, ca și de cultivare a legumelor sub folii de polie-

tilenă. Stăpînirea de către specialiști și celelalte cadre a celor mai noi tehnologii, bazate pe metode agro-culturale moderne și pe procese de lucru mecanizate sau chiar automatizate, este o condiție indispensabilă sporirii cantitative și, mai ales, calitative, a producției de struguri, fructe și legume.

Cercetînd tot ce e nou pe plan mondial, în țările cu agricultura avansată, în unitățile agricole pot fi introduse noi tehnologii și în domeniul creșterii animalelor — ramură deosebit de importantă fără de care nu este de conceput o agricultură modernă. Sarcina principală în acest domeniu este sporirea și îmbunătățirea calitativă a șeptelului și a producției zootehnice, iar pe această bază — ridicarea ponderii veniturilor obținute din creșterea animalelor.

În condițiile marii agriculturi socialiste, în continuă modernizare, crește rolul și locul ocupat de specialiști în economia cooperativele agricole de producție. Consiliul Superior al Agriculturii va folosi revista „Agricultura” pentru a orienta activitatea specialiștilor și cadrelor tehnice asupra modului cum trebuie efectuate anumite lucrări, întreprinse anumite acțiuni care să asigure realizarea sarcinilor de plan etc. În același timp, exprimînd opiniile specialiștilor asupra cerințelor producției, revista va face ca noi să ne dăm și mai bine seama de problemele pe care le ridică viața unităților agricole. Va fi necesar să se acorde o mare atenție problemelor de organizare rațională a producției și a muncii, celor de profilare și zonare a producției în cooperativele agricole.

După cum se știe, măsurile luate pentru îmbunătățirea conducerii, planificării,

(Continuare în pag. a 10-a)

Mecanizatorii de la I.M.A. Tărtășești, județul Ilfov, au semănat aproape întreaga suprafață cu porumb prevăzută în plan. Printre fruntași se numără și mecanizatorii Ștefan Manolache, Marin Dragnea și Ion Manea.

Foto: C. DUMITRU

In pagina a 3-a:
**Cronica unor zile de primăvară
PE TRASEUL VIITOARELOR RECOLTE**

FACTOR ACTIV ÎN MOBILIZAREA RESURSELOR MATERIALE ȘI UMANE

Pretutindeni, pe tot cuprinsul patriei noastre socialiste, oamenii muncii întâmpină ziua de 1 Mai cu succese importante în îndeplinirea sarcinilor planului de stat pe anul în curs, an hotărîtor în îndeplinirea obiectivelor actualului cincinal, precum și a angajamentelor luate în întrecerea socialistă, care se desfășoară în cinstea celei de-a XXV-a aniversări a eliberării țării de sub jugul fascist.

Chemarea la întrecerea socialistă lansată de conferințele organizate de partid ale municipiului București și județului Timiș, ca și de institutele de cercetări și proiectări din sectorul de Capitală, a dat un puternic avînt

Anton STOIANOVICI
președintele
Uniunii Sindicatelor din
întreprinderile și instituțiile agricole

... și pe ogoarele unităților agricole de stat — I.A.S. și I.M.A., uzinele de reparații, întreprinderile pentru îmbunătățiri funciare și de valorificare a corolilor, institutele și stațiunile de cercetări agricole, lucrările de cercetări științifice, activitatea de proiectare și de cercetare în întrecerea socialistă, în toate domeniile de activitate...

prezent pentru recuperarea rămîinerii în urmă la semănat cauzată de condițiile climatice nefavorabile din primăvara aceasta, sînt o garanție că lucrătorii din agricultură — muncitori, tehnicieni, ingineri, cadre de cercetare — vor obține succese tot mai însemnate în creșterea producției vegetale și animale.

Obținerea unor recolte bogate, realizarea unei producții sporite în sectorul zootehnic sînt condiționate de efectuarea unor lucrări deosebit de bune calitative și aplicarea...

(Continuare în pag. a 11-a)

599756

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 1 (326) —
luni, 28 aprilie 1969

- SINT ONORATE CONTRACTELE INDUSTRIEI CU AGRICULTURA ? (pag. 4)
- I.C.L.F. recomandă: TOMATELOR TIMPURI — O AGROTEHNICĂ ADECVATĂ (pag. 4)
- În fața cititorilor: „PRINȚESA DE AFUZ-ALI” SE DESTĂINUIE (pag. 5)
- Pagină specială: CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE CARNE (pag. 6)
- Preocupare majoră a crescătorilor de animale: RIDICAREA PRODUCȚIVITĂȚII PAJIȘTILOR (pag. 7)
- Dialog cercetare-producție: ȘTIINȚA ÎN SLUJBA SOCIETĂȚII — de acad. Gr. Obrejanu (pag. 8)
- Experiențe privind: CULTURA PORUMBULUI TIMPURIU (pag. 9)
- În I.M.A. din județul Ialomița: FISURI ÎN ELABORAREA ȘI APLICAREA STUDIILOR TEHNICO-ECONOMICE (pag. 10)
- Protecția și securitatea muncii: APARATAJE ȘI ECHIPAMENTE MODERNE (pag. 11)
- Breviar juridic: CE SE ÎNȚELEGE PRIN VECHIME NEÎNTRERUPȚĂ ÎN ACEEAȘI UNITATE (pag. 11)
- În dezbateri: FERMA DIDACTICĂ, ÎNTRE DEZIDERAT ȘI REALITATE (pag. 12)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- ȘTIINȚA ȘI TEHNICĂ-MERIDIANE (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIA; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN (șef secție); ing. Triță FANIȚĂ; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA (șef secție); prof. dr. dc. Irimie STĂICU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Anton STOIANOVICI; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința”, București, Oficiul poștal nr. 45, Str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 141516.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

IMPERATIVUL ZILEI:

În minimum de timp, maximum de lucrări

Imperativul acesta, care definește de altfel o cerință esențială privind sporirea productivității muncii, este valabil pentru oricare dintre activitățile umane. Pentru lucrătorii din agricultură însă, în aceste zile de sfârșit de aprilie el are o rezonanță cu totul aparte. Căci, așa cum rezultă din datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii, pînă zilele trecute (24 aprilie) în întreaga țară fuseseră însămînțate cu culturi de primăvară doar 2 357 000 de hectare, adică circa 50 la sută din prevederi.

Ce-i drept, în zilele din urmă, pe măsura îmbunătățirii vremii și ca urmare a unui plus de eforturi din partea lucrătorilor de pe ogoare, ritmul semănăturii a fost intensificat în majoritatea județelor. Astfel, în perioada 20—24 aprilie, au fost însămînțate cu diferite culturi circa 700 000 de hectare, realizându-se o viteză medie zilnică apropiată de cea planificată.

Atenția principală trebuie acordată terminării neîntârziată a semănăturii sfeclei de zahăr și florii-soarelui, lucrare care pornește la 24 aprilie fusesse realizată în proporție de 81 și, respectiv, 87 la sută, și grăbirii la maximum a însămînțării porumbului. În privința culturii porumbului, care pînă la data amintită fusesse semănat pe 30 la sută din suprafețele prevăzute, trebuie subliniat că în toate județele țării există condiții favorabile pentru însămînțare și, ca atare, Consiliul Superior al Agriculturii indică desfășurarea cu toate forțele a acestei lucrări, pentru a putea fi încheiată în limitele de timp socotite optime.

O altă lucrare ce se cere a fi grabnic încheiată este plantatul cartofilor.

Mare urgență în execuție reclamă, de asemenea, o serie de lucrări din legumicultură și vitipomicultură. Printre altele, este necesar să fie neîntârziat terminată plantarea în solii și celelalte adăposturi din mase plastice a tomatelor timpurii, să înceapă și să se desfășoare din plin transplantarea în câmp a aceleiași culturi, iar pentru restul culturilor să se urgiteze călirea răsadurilor. În vitipomicultură, accentul principal trebuie pus pe terminarea plantărilor, lucrare mult întîrziată în județele Bacău, Vrancea, Galați, Vilcea, Neamț, Bihor și altele.

Simpla trecere în revistă a citorva dintre lucrările agricole, și a stadiului lor de execuție, ne indică volumul mare de muncă ce trebuie efectuat în următoarele zile. Timpul scurt rămas la dispoziție, ca și starea instabilă a vremii, pun cu deosebită tărie problema organizării exemplare a muncii, a utilizării cu randament sporit a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole. Prin organizarea de schimburi prelungește și a schimbului doi la tractoare, printr-o mai mare mobilitate în stabilirea și transpunerea în viață a măsurilor, conducerea unităților agricole, specialiștii acestora, organele sindicale au datoria ca, în acest ajun de 1 Mai, să mobilizeze integral potențialul agriculturii noastre organizate, în vederea efectuării la timp și în cele mai bune condiții a tuturor lucrărilor agricole de sezon.

Zilnic, la stația meteorologică a I.A.S. Puchenii Mari, județul Prahova, ingenera Doina Predescu măsoară cantitatea de precipitații.

Foto: C. DUMITRU

Buletin agrometeorologic

În perioada 22—26 aprilie, vremea s-a încălzit, menținându-se ușor instabilă, cerul a fost schimbător, cu innourări mai accentuate în vestul și nordul țării. Au căzut ploii temporare și sub formă de averse, local însoțite de descărcări electrice. Cantitățile de apă provenite din precipitații au oscilat între 5 și 10 mm (local mai mari) în jumătatea de vest a țării și între 1 și 5 mm, în rest.

Temperaturile medii zilnice au oscilat, în general, între 10 și 16° în zilele de 23—25 aprilie, depășind mediile plurianuale cu 1° la 5°. În stratul arabil al solului, temperaturile medii zilnice, la sfârșitul intervalului, au variat între 10° și 14°, fiind local mai scăzute în nordul Moldovei și depresiunile Transilvaniei.

Faza de diferențiere a tulpinei la grîul de toamnă s-a declanșat în cea mai mare parte a țării, exceptînd zonele premontane și Moldova.

Înfloritul la cais s-a declanșat în intervalul 11—20 aprilie în vestul țării și în cea mai mare parte a țării, în celelalte zone ale țării.

Faza de înflorire la salcîm va începe anul acesta între 18—22 mai în C. Dunării și Banat extinzîndu-se între 23—26 mai în celelalte zone din sudul și în cea mai mare parte a Transilvaniei. În zonele subcarpatice și nordul Moldovei această fază se va produce în ultimele zile ale lunii mai.

Regimul hidrotermic al solului, în perioada actuală, este favorabil proceselor de germinare și răsărire a culturilor în cea mai mare parte a țării.

Timpul probabil în perioada 1—7 mai. Vreme relativ călduroasă, la început apoi în răcire ușoară. Cerul va fi schimbător, cu innourări accentuate, în partea a doua a intervalului. Vor cădea ploii locale, mai ales sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice.

Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 2° și 12°, iar maximele între 13° și 23°.

LA COVEIU, PRIMUL ȘANTIER NAȚIONAL PENTRU IRIGAȚII AL TINETELUI

Recent, în cadrul sistemului Calafat-Băilești, atlat în execuția T.C.I.T.-Craiova, a avut loc inaugurarea primului șantier al tineretului pentru lucrări de irigații. Răspunzînd chemării Uniunii Tineretului Comunist, circa 250 de tineri (pînă la mijlocul lunii mai numărul lor va crește la 500) din județele Dolj, Gorj, Vilcea și Vaslui au venit să lucreze pe acest șantier, cantonamentul fiind stabilit la marginea comunei Coveiu.

Se cuvine menționat faptul că darea în funcțiune a întregului sistem, prevăzută în cursul anului 1970, va da posibilitate să se irige circa 58 000 hectare de teren, aparținînd unităților agricole din această parte a țării. În această primăvară vor beneficia de apele Dunării, expediate prin stația de pompare Basarabi, circa 21 000 de hectare.

Există premise ca, prin contribuția tineretului, alături de realizarea altor măsuri luate de organele agricole, să se predea beneficiarilor, la sfârșitul acestui an, cu 5 000 de hectare mai mult față de prevederi.

RITM ALERT ÎN COMBATAREA EROZIUNII SOLULUI

În acest an vor fi executate lucrări de combatere a eroziunii solului și regularizarea scurgerii apelor pe o suprafață de 30 000 de hectare. Execuția lucrărilor este în plină desfășurare în județele Sălaj, Bacău, Vaslui, Buzău și Constanța. Aceste lucrări se efectuează cu fonduri de stat și cu contribuția cooperativelor agricole, care dețin terenuri în zonele ce se amenajează.

Pentru valorificarea terenurilor degradate și stîngerea ogașelor și ravelnelor prin plantații de protecție, s-au livrat unităților agricole, din pepinierele Consiliului Superior al Agriculturii, peste 15 milioane de puieți. Totodată, în planul direcțiilor agricole județene pe anul 1969 este prevăzut să se execute lucrări de combatere a eroziunii solului pe o suprafață de 170 000 de hectare. În primul trimestru al anului acesta s-au realizat lucrări pe o suprafață de 20 000 de hectare.

ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII

Ca urmare a aplicării studiilor elaborate în cadrul uzinelor de reparații pentru organizarea științifică a producției și a muncii, a fost redus în proporție însemnată raportul dintre personalul tehnico-administrativ și numărul total de salariați; de la 16,6 la sută pe întregul trust la începutul anului 1967, s-a ajuns la 15,6 la sută în 1968, urmînd ca în 1970 acest raport să fie de 14,90 la sută. A crescut, totodată, numărul inginerilor și tehnicienilor din compartimentele de concepție (în uzinele de reparații munca de concepție reprezintă 45 la sută din volumul total de muncă al personalului tehnico-administrativ, iar 55 la sută — sarcini curente legate de documentare, urmărirea realizării producției, normare etc.).

În cadrul aceleiași acțiuni s-a luat măsura de a se proiecta mecanizarea transportului formelor și materialelor, la turnătoriile de fontă de la uzinele de reparații Galați, Năvodari, Arad și Oradea.

PE NOI PIETE STRAINE

Dezvoltarea producției agricole și îmbunătățirea calității ei au creat posibilitatea participării țării noastre pe noi piețe

străine, cu sortimente tradiționale și produse noi, semi-industrializate. La loc de frunte se găsește exportul de vin, care anul trecut a fost de 1,5 ori mai mare decît în anul 1964 și de 2,4 ori mai mare decît în 1959. Pe lângă țări vechi cum sînt rîtoavă de vin, România, ca Austria, Cehoslovacia și Anglia s-au adăugat altelor cum sînt Israel, Italia, S.U.A., Venezuela și Japonia, care solicită vinurile de calitate. În plus, se duse la Cotnari, Tîrnave și Murșlac.

De patru ori a crescut în ultimii 10 ani exportul de miere. Printre țările importatoare se numără: Canada, Danemarca, Belgia, Austria, Algeria, Anglia, Franța, Finlanda, Ghana, R.F.G., Italia, Japonia, Kuwait, Liban, Libia, Iugoslavia, țările Peninsulei scandinave etc.

Elemente noi au intervenit și în exportul de ouă, produs asigurat în proporție de peste 65 la sută din sectorul de stat al agriculturii. Peste 300 000 000 de ouă în coaje au fost exportate anul trecut în Europa, Africa, Orientul Apropiat și Mijlociu.

Microinterviuri

PE ȘANTIERELE MARILOR CONSTRUCȚII

— Sîntem informați că, zilele acestea, la Giurgiu a intrat în probele tehnologice o mare fabrică de nutrețuri combinate.

Intr-adevăr, în cursul acestui trimestru, noua fabrică va începe să producă din plin — ne-a precizat tov. ing. Bănuț Blumer, director în Departamentul I.A.S. Utilată cu aparataje din cele mai moderne, fabrica va putea livra anual, pentru nevoile sectorului creșterii animalelor, 97 000 tone de furaje combinate.

— Alte noutăți?

— Vă rog să notați că la Ploiești, departamentul nostru a deschis recent un șantier în vederea extinderii complexului de sere de dejera existent, pe încă 30 de hectare. În prezent, pe șantier se face aprovizionarea cu materiale, se amenajează drumurile de acces etc.

DE LA 40 LA 20 DE ZILE...

Interlocutor, tov. ing. Fl. CHITU, director în Direcția generală a producției animale din Departamentul I.A.S.:

— Începînd cu luna mai a anului prezent, în complexele industriale de creștere ale Departamentului I.A.S. se va începe neapărat reducerea vîrstei de înțepire a purceilor la circa 20 de zile, în loc de 36—40 de zile cum se făcea pînă acum. Această micșorare a duratei de înțepire va duce la un rulaj mai mare și mai efectiv pe același spațiu, la utilizarea unui număr de scroafe mult mai mic pentru același număr de purcei, avîndu-se în vedere că sporește coeficientul de exploatare a scroafelor. Acest procedeu are în vedere îmbunătățirea valorii hrînitore a furajelor, care va permite înfărcarea și dezvoltarea normală a purceilor, repet, la 20 de zile. Experiențe cu rezultate multumitoare au fost efectuate în complexele industriale de la Ulmeni, Călărași și Brăila.

ÎN CURÎND:

UN NOU CONCURS DOTAT CU PREMII!

CRONICA UNOR ZILE DE PRIMĂVARĂ

PE TRASEUL VIITOARELOR RECOLTE

Incheierea grabnică a campaniei agricole de primăvară constituie în prezent obiectivul major al țăranilor cooperatori, specialiștilor și lucrătorilor din I.M.A. și I.A.S., al tuturor celor ce muncesc în agricultură. Într-un „circuit” întreprins prin trei județe ale țării — Dimbovița, Buzău și Vrancea — am surprins câteva aspecte ale întrecerii desfășurate pe ogoare în cinstea zilei de 1 Mai.

Au cuvîntul mecanizatorii

Zi cu cer acoperit. Aproape de Titu începe să bureze; la scurt timp, ploaia se oprește și razele soarelui se ivesc dintre nori. Este ora 7.

La marginea unei tarlale proaspăt discuite s-a oprit un tractor. Se face alimentarea semănătorii S.P.C.-6. Mecanizatorul profită de răgaz pentru a curăța discurile semănătorii.

— Mergem greu?

— Terenul este puțin moale, dar aceasta nu ne împiedică să continuăm semănatul porumbului. Cu o zi înainte, împreună cu tovarășul inginer al cooperativei agricole din Pitaru, județul Dimbovița, pe care o deservim, am străbătut cu pasul tarla cu tarla, stabilind astfel cu precizie unde putem lucra.

...La întoarcere, după amiază, ne-am oprit din nou la Pitaru. De data aceasta am întâlnit la locul unde se semăna porumbul pe tovarășul Eugeniu Pavelescu, inginerul cooperativei. „Tractoriștii au făcut azi treabă bună — ne spune dînsul. Iordache Niculae, cu care ați vorbit de dimineață, împreună cu cei trei tovarăși ai săi — Ion Florea, Ion Olaru și Toma Tudor de la I.M.A. Titu — au semănat azi 60 de hectare. Lucrul a început la ora 6 dimineața, iar mașinile au funcționat fără întrerupere. De altfel, principalul obiectiv al întrecerii desfășurate între mecanizatorii, în cinstea zilei de 1 Mai, este încheierea semănatului porumbului pe cele aproape 600 de hectare. Dacă timpul ne va permite îl vom termina în câteva zile.

Recent, am executat și o altă lucrare foarte importantă; este vorba de lucrarea cu sapa rotativă pe cele 400 de hectare cu grâu de toamnă. Pe întreaga suprafață au fost aplicate, odată cu arătura de bază, câte 100 kg de azotat de amoniu și 300 kg de superfosfat la hectar. În „ferestrele” iernii am mai dat încă 200 kg de azotat de amoniu. Plantele se prezintă bine și nădăjduim ca și în anul acesta să realizăm o producție bună. Amintesc, în trecut, că în 1968 am obținut, în medie, 3.055 kg de grâu la hectar, ocupînd locul al II-lea pe județ în cadrul concursului inițiat la această cultură. Ceea ce vreau să scot în evidență este însă faptul că toți tractoriștii care ne deservesc au înțeles că, în condițiile acestei primăveri, trebuie folosite la maximum toate forțele, fiecare ceas bun de lucru”.

Cei de la Pitaru merită, într-adevăr, o notă bună pentru ritmul alert în care lucrează. Ce se întâmplă însă la cooperativa agricolă vecină, din Serdanu, pe

care am vizitat-o în aceeași zi? De dimineață și pînă seara, numai tractoristul Constantin Alexandru a lucrat la semănatul porumbului. Bilanțul zilei: doar 8 hectare. Aceasta, din cauza defecțiunilor tehnice care puteau fi preîntimpinate. Ceva mai mult, în cooperativă exista o semănătoare 2 S.P.C.-2 care stătea nefolosită. Mult prea încet se desfășura și pregătirea terenului. Există însă suficiente forțe ca și la Serdanu „pulsul” lucrărilor agricole de primăvară să poată fi accelerat.

Cercetările științifice găsesc cîmp larg de aplicare în practică

...Iată-ne acum pe un alt traseu. Pătrundem în județul Buzău, și ne oprim la cooperativa agricolă din Vadu-Pașii. La grădina de legume — întinsă pe o suprafață de 105 hectare — activitate intensă. Se replica în răsadnițe, se continuau lucrările în cîmp. Pe inginerul horticolă Lucia Garcea o întâlnim la solarul de curînd construit, supraveghind plantatul roșiilor. Discuția noastră se înfiripă pe o temă la ordinea zilei: producerea unor legume cît mai timpurii.

— Anul acesta, datorită condițiilor de climă, și plantatul culturilor în solarii a fost mult întîrziat. V-ați gândit la unele măsuri care să asigure creșterea continuă și uniformă a plantelor?

— Am ajuns la concluzia că putem grăbi mersul vegetației. Pe lângă măsurile care să prevină răcirea patului de cultură, intenționăm, să aplicăm, în plus, două îngrășări suplimentare. Vom folosi, de asemenea, biostimulatori — soluție de 2,4 D în concentrație de 10 mg la un litru de apă. Și, bineînțeles, vom căuta să executăm la timp toate celelalte lucrări cerute de cultura roșiilor în solar. Vreau să remarc că noi am primit și primim mult sprijin din partea specialiștilor de la stațiunea experimentală legumicolă din Buzău, cu care sîntem vecini.

— Cum se concretizează acest sprijin?

— Să vă dau câteva exemple. Cu ajutorul preselor primite de la stațiune am reușit să confecționăm ghivece nutritive din material plastic, pentru repicat, care sînt foarte eficiente. În 1968 am avut un hectar de roșii protejate sub tunele de polietilenă, care au fost repicate în astfel de ghivece. În anul acesta, am extins culturile protejate sub folii de polietilenă: 2,5 hectare cu roșii și o jumătate

În aceste zile, pe ogoare, mijloacele mecanizate sînt folosite din ce în ce mai intens. În fotografie: lucrarea grîului cu sapa rotativă, pe semănăturile de toamnă, la cooperativa agricolă din Uliești, județul Dimbovița.

de hectar cu varză timpurie. Producția realizată în anul trecut la roșiile protejate a fost cu 10 tone la hectar mai mare decît la culturile obișnuite, fără să mai vorbim de faptul că am reușit să scoatem legumele pe piață mult mai devreme.

Pe lângă cele arătate, în anul acesta extindem, pe 60 de hectare, mecanizarea, folosind schemele și tehnologiile de lucru experimentate de stațiune. Am trecut la nivelarea și modelarea terenului în brazde ridicate, la culturile de roșii, ardei, vinete și altele, în vederea efectuării mecanizate a lucrărilor. Vom urmări, de asemenea, efectul irigațiilor pe brazde lungi față de cea obișnuită. Cele arătate sînt, de fapt, doar câteva aspecte ale ajutorului acordat de vecinii noștri cercetători

Aur și argint

În biroul tovarășului Stănică Dumbravă, directorul I.A.S. Cotești, se află o expoziție originală. Pe câteva rafturi sînt așezate mostre de vinuri medaliate la diferite concursuri din țară și din străinătate. Reținem câteva din numele care au dus faima podgoriei peste hotare: Riesling, Fetească regală, Furmint, Cabernet.

— Vinurile noastre — ne spune tovarășul Dumbravă — au cîștigat pînă acum 72 de medalii, din care 32 de aur și argint. Este un rezultat cu care colectivul nostru se mîndrește, dar care ne obligă în același timp. În 1968, activitatea întreprinderii s-a soldat cu un beneficiu de peste 21.600.000 de lei, cu 5 milioane mai mare decît cel planificat. Dorim ca și în anul acesta realizările noastre să fie la nivelul așteptărilor. Dispunem în prezent de un combinat modern utilat, de o bază materială din ce în ce mai puternică, de cadre bine pregătite. Noua formă de organizare a agriculturii de stat ne-a permis ca și în condițiile mai grele din primăvara aceasta să putem lua, în cadrul fermelor, măsuri pentru grăbirea lucrărilor în vii.

— La ce anume vă referiți?

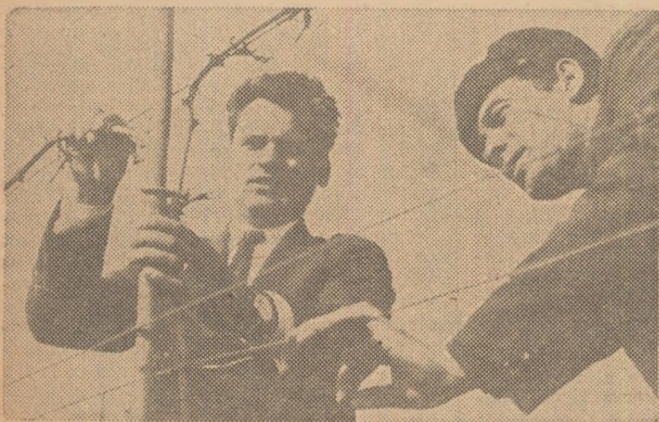
— Este vorba, în primul rînd, de o mai bună organizare a producției și a muncii. Pentru a nu avea pierderi de recoltă am dublat efectivul de muncitori, asigurîndu-le, totodată, cu sprijinul comitetului sindicatului, condiții de trai corespunzătoare. În prezent, avem în ferme peste 5.000 de lucrători. Ca urmare, la ora actuală, pe întreaga suprafață dezgropată, tăiatul, cercuitul și legatul viei sînt aproape gata. Curînd vom începe și sapa mare. Anul acesta vom extinde plantațiile pe încă 100 de hectare. Între ferme se desfășoară întrecerea socialistă, obiectivul principal fiind terminarea pînă la data de 1 Mai a tuturor lucrărilor de sezon. În frunte se află fermele conduse de Constantin Scriciu, Florin Dăescu și Ion Bocăneală. Ei au dovedit mult spirit de prevedere în ceea ce privește asigurarea brațelor de muncă necesare, au organizat mai bine activitatea.

Firește, am căutat să-i cunoaștem pe cîțiva dintre fruntașii în producție de la I.A.S. Cotești. Ne-am oprit la ferma n. 8, condusă de inginerul Florin Dăescu. În 1959, el și-a făcut stagiul, după terminarea facultății, tot aici, iar din anul următor a fost angajat ca specialist hortivicol. De atunci și pînă în prezent nu s-a mai despărțit de acest loc de muncă. Ferma pe care o conduce deține 160 de hectare cu vie, din care 92 sînt plantate în așa-numitul sistem mixt, etajat, care permite extinderea mecanizării lucrărilor. La data vizitei noastre se lucra din plin la cercuit și legat.

Merită relevant faptul că specialiștii de la I.A.S. Cotești — printre care se numără și inginerul Dăescu — sînt animați de dorința de a contribui la extinderea în producție a tehnologiilor noi, care să permită obținerea unor indici economici și de producție superiori. Recent a fost dată în funcțiune o stație pentru prepararea soluției necesare stropirii viilor; de la această stație, soluția este dirijată prin conducte îngropate, spre plantații. În acest fel s-a reușit să se introducă pe scară largă stropitul mecanizat al viei de vie, reducîndu-se substanțial mîna de lucru; în anul trecut, în luna iunie, de exemplu, au fost necesari în acțiunea de combatere a manei numai 20 de oameni, față de circa 130 în perioada cînd nu exista stația despre care am amintit. Este și acesta un exemplu de ingeniozitate, care dovedește că resursele de aplicare a noului în agricultură sînt departe de a fi epuizate.

Text: ing. N. FLORIAN

Foto: D. CONSTANTINESCU

Imagini de campanie de la I.A.S. Cotești, județul Vrancea. Inginerul Florin Dăescu, șef de fermă, controlînd împreună cu tehnicianul Ion Geavlete cercuitul și legatul viei de vie (fotografia din stînga). În plantațiile intensive au intrat tractoarele (fotografia din dreapta).

O ÎNTREBARE ȘI MAI MULTE RĂSPUNSURI:

Sînt onorate contractele industriei cu agricultura?

Deși întîrziată din cauza iernii prelungite, sînt create condiții ca actuala campanie agricolă să fie încheiată la timp. Aceasta se datorește în mare măsură și faptului că pregătirea ei s-a putut face în condiții cu mult mai bune decît în alți ani.

— În marea lor majoritate — ne-a declarat tov. ing. Eugen GRIGORES-CU, secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii — atît utilajele cît și piesele de schimb necesare au sosit în întreprinderile de aprovizionare la vreme și în cantități îndestulătoare. Acest lucru a permis ca reparațiile pentru primăvară să se facă la timp. De pe acum sînt gata de lucru și cea mai mare parte a mașinilor agricole ce vor fi solicitate în perioada de vară. Utilajele pentru irigații, cea mai mare parte a celor pentru întreținerea culturilor etc. se livrează ritmic de către industria constructoare. Ceva mai mult, unele întreprinderi, cum ar fi, bunăoară, cele aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, vin în întîmpinarea agriculturii și dau produse chiar peste prevederi. Toate acestea au permis ca planul de aprovizionare al D.G.A.T.M. pe primul trimestru să fie realizat în proporție de aproape 120 la sută, aceasta reprezentînd depășirea prevederilor cu 142 milioane de lei.

Cu toate acestea, mai există unele întreprinderi industriale care nu se achită de obligațiile contractuale. Mă refer mai ales la întreprinderea „Acumulatorul” din București, care pînă la 23 aprilie a. c. abia reușise să-și achite obligațiile contractuale pentru trimestrul I și nu livrase nimic din trimestrul al II-lea (deși numai în aprilie are în plan să livreze 3700 de acumulatori pentru tractoare). Altă unitate restanțieră este Uzina „1 Mai” din Ploiești, care refuză să contracteze cu întreprinderile noastre de aprovizionare piesele de schimb reparabile de către forul ei tutelar — M.I.C.M. — pentru încărcătorul pivotant cu greifer I.P.G.—0,5. De asemenea, cu restanțe se înscrie și Uzina de construcții metalice și mașini agricole Bocșa. Este vorba de combinatul pentru pregătirea patului germinativ (nu a livrat nimic din cele 100 de bucăți prevăzute pentru trimestrul I), cît și despre cultivatorul pentru legumicultură și plante tehnice, din care s-au livrat în primul trimestru doar 50 de bucăți din 250 (în prezent fiind livrate 180 din totalul de 500 prevăzute în cursul semestrului I).

Cum era și firesc, ne-am adresat unor cadre din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini pentru a afla care sînt cauzele nerespectării contractelor încheiate cu agricultura.

— Principala cauză care a dus la nerealizarea livrării acumulatorilor, ne relatează tov. ing. Eugen NICOLAU, șeful serviciului producție din cadrul Direcției generale de mașini și echipament electric a M.I.C.M., o constituie neîntrarea în funcțiune a secțiilor pentru noua fabrică ce se află în construcție și care trebuia dată în exploatare încă la sfîrșitul anului tre-

cut. Mă refer, îndeosebi, la unele instalații din import, care nu au sosit în timp util. Pe de altă parte, colaboratorul nostru în această problemă, Combinatul de cauciuc Jilava, nu ne-a predat decît 70—80 la sută din necesarul de monoblocuri din ebonită. Au fost luate însă măsuri ca atît din producția proprie a uzinei „Acumulatorul”, cît și din import, să onorăm toți nevoile agriculturii.

Un alt interlocutor: ing. Aron LEUCEA, șeful serviciului piese de schimb din cadrul D.G.P.S.L. a M.I.C.M., ne-a pus la dispoziție o întreagă arhivă — corespondența purtată de minister cu uzina „1 Mai” din Ploiești. După multe insistențe, uzina ploieșteană și-a însușit realizarea a 11 repere de la încărcătorul pivotant cu greifer, în valoare de 839.000 lei (din totalul de 1.125.000 lei), însă acestea vor fi realizate abia în trimestrul al IV-lea. Ce vor face însă unitățile agricole pînă atunci? Dar restul reperelor, cine le va face și cînd? Din păcate, aceste întrebări au rămas deocamdată fără răspuns.

În legătură cu uzina din Bocșa, am avut o discuție cu tov. ing. Simion

PRODUSE FITOFARMACEUTICE MIXTE

Institutul de cercetări pentru protecția plantelor — în colaborare cu ICECHIM, Combinatul chimic Borzești și Uzinele „9 Mai” — a elaborat în ultimul an o serie de amestecuri de substanțe insectofungicide, care au fost experimentate cu succes. Alături de produsul cunoscut FB7, a fost pus la punct și omologat un alt produs, FB12, realizat pe bază de acetat de fenil, mercur și lindan. În doză de 250 g/100 kg de sămînță de grâu, FB12 asigură o bună combatere a gîndacului ghebos (*Zabrus tenebroides*) și a mîlurii (*Tilletia foetida*).

Un alt produs mixt, avînd la bază oxicolorura de cupru și sulful muiabil, poartă denumirea de PEI 131. Stropirile aplicate cu acest fungicid mixt în combaterea manei la vița de vie (*Plasmopara viticola*) și a fîmării (*Uncinula necator*) au dat rezultate promițătoare.

S-au realizat și produse mixte numai din insecticide. Amestecul de Policlolor pînen + Lindan, de pildă, s-a dovedit eficient în combaterea gîndacului de Colorado (*Leptinotarsa decemlineata*).

O eficacitate superioară produsului Detox 25, utilizat curent în pomicultură, a arătat produsul PEI-122, alcătuit din Lindan și Carbaril, care în doză de 0,5 la sută a asigurat o mai bună combatere a gîndacului de Colorado și a viermelui merelor (*Laspeyresia pomonella*). Aplicat la Stațiunea experimentală viticolă Odobești, acest amestec a avut o eficacitate bună și în combaterea păianjenului roșu al viței de vie.

Deosebit de important este că s-au realizat și o serie de amestecuri între diverse insecticide, pentru combaterea insectelor care au căpătat o anumită rezistență față de Detox 25. Amestecul DDT23 la sută + 5 la sută Neguon a asigurat, în doză de 0,4 la sută, o bună combatere a gîndacului din Colorado.

MĂRGINEANU, dispecer în minister pentru această unitate.

— Restanțele de la finele trimestrului I, spune interlocutorul, se datorează lipsei unor materiale, care nu au putut fi asigurate, deoarece Consiliul Superior al Agriculturii nu a nominalizat decît în luna ianuarie mașinile agricole din planul uzinei. Această cauză va avea drept consecință o întîrziere în livrarea mașinilor respective și în cursul celui de-al doilea trimestru.

Iată, în mod succint, unele aspecte ale problemei asigurării de către industrie a diferitelor utilaje și mașini necesare unităților agricole. Indiferent cine poartă vina neonorării la timp a contractelor încheiate, unitățile agricole nu trebuie să sufere din lipsa unor mașini, utilaje, piese de schimb și materiale absolut necesare procesului lor de producție. Considerăm necesar ca atît furnizorii, cît și beneficiarii, să ia toate măsurile ce se impun pentru ca, contractele încheiate să constituie literă de lege pentru ambele părți.

Ion LEȘEANU

I.C.L.F. RECOMANDĂ:

Tomatelor timpurii — o agrotehnică adecvată

În condițiile acestui an, obținerea recoltelor timpurii de tomate necesită aplicarea unor măsuri agrotehnice cu totul deosebite. Experiențele întreprinse de I.C.L.F. au arătat că, pe lângă aplicarea corectă și la timp a lucrărilor obișnuite — udat, aerisire, îngrășare, combaterea bolilor și dăunătorilor, călire — un rol hotărîtor pentru sporirea vigurozității și creșterea precocității răsadurilor provenite din semănături făcute după 15—20 martie, în perioada dinaintea plantării, îl are stropirea lor cu soluții de îngrășăminte minerale complexe de tip Wuchsal sau Foliar feed, în concentrație de 5 g/litru de apă. În lipsa acestor îngrășăminte, se recomandă ca răsadurile să fie stropite cu o soluție în concentrație de 0,75—1 la sută, compusă din 0,2 la sută azotat de amoniu, 0,5 la sută superfosfat și 0,3 la sută sare potasică, administrată în cantitate de 3—4 l/mp. Unitățile care dispun de îngrășăminte minerale complexe (complexul III) pot folosi soluții cu concentrația de 0,5 la sută. Pentru răsadurile care sînt mai puține dezvoltate, este indicat să se facă două stropiri cu astfel de soluții, la un interval de 8—10 zile între ele. Tot în scopul fortificării răsadurilor și sporirii rezistenței lor la condițiile de mediu este necesar ca în prezua plantării, acestea să fie stropite cu zeamă bordeleză 0,5 la sută, la care se va adăuga 100—150 g borax pentru fiecare 100 l de soluție.

Pentru culturile din cîmp deschis, creșterea temperaturii la adîncimea de plantare la 12° C poate fi mult grăbită prin modelarea solului în brazde ridicate. Modelarea va fi precedată de aplicarea a 3000 kg/ha îngrășăminte minerale complexe (complex 111) care se încorporează cu grapa cu discuri G.D.-4 și de administrarea de erbicide. Este indicat erbicidul Treflan, în doză de 2,5—3,5 l/ha, care se administrează în amestec cu 400 l/ha apă.

Plantarea răsadurilor în solarii se face manual, deschizînd gropile pe coama bioloanelor la distanța de 80/30 cm, ceea ce asigură o densitate de 42000 plante la ha. Întrucît lucrarea respectivă este întîrziată, pentru a putea obține recolte timpurii în cantități echivalente cu celea din anii normali este bine ca, acolo unde sînt răsaduri suficiente să se meargă pe o densitate mai mare, de 50000—52000 plante/ha (schema de plantare de 80/25 cm); cîrnirea plantelor se va face la 3 inflorescențe. Această măsură este necesară în special pentru unitățile care au pierdut răsadurile din semănăturile timpurii și sînt nevoite să planteze în solarii răsaduri tinere, cu vîrsta sub 35 de zile.

Imediat după plantare, în condițiile în care solul este bine aprovizionat cu umiditate, se va face udarea răsadurilor cu 150 mc apă/ha. Acolo unde este posibil, și în special în solarii, se va efectua udarea individuală a plantelor. Cea de a doua udare se va executa la circa 20—25 zile după plantare, cu norme care să nu depășească 200—250 mc apă/ha.

Cînd se observă că răsadurile s-au prins, pentru a le asigura un ritm accelerat de dezvoltare și o fructificare mai timpurie și mai bună, se va face o îngrășare extraradiculară, prin stropirea plantelor cu soluții de îngrășăminte minerale complexe, de tip Wuchsal sau Foliar feed; se administrează 4 l/ha de îngrășămînt în amestec cu 800 l/ha apă. Operația se repetă după aceea din 10 în 10 zile.

Avortarea florilor, îndeosebi din primele două inflorescențe, va fi prevenită prin tratamente cu stimulatori de tipul 2,4-D, Biclolor sodic, Lirosel ș.a., în concentrație de 5—10 mg la litru de apă. Tratamentele se aplică cînd florile încep să se deschidă și se repetă apoi, pentru fiecare inflorescență, la 2—3 zile. La pregătirea soluției se va folosi apă de ploaie sau distilată. Pentru un stropit se întrebuițează circa 1/5 l soluție la fiecare 1000 de plante. Eficacitatea tratamentelor va fi considerabil mărită dacă ele sînt urmate, la 2—3 zile de o îngrășare extraradiculară a plantelor, cu îngrășăminte minerale complexe de tip Wuchsal sau Foliar feed.

Ing. Mihail DUMITRESCU
șef de secție
la Institutul de cercetări
pentru legumicultură
și floricultură

La fel de bune față de aceeași insectă s-au dovedit amestecurile de DDT 20 la sută + Lindan 4 la sută; DDT 16 la sută + Lindan 7 la sută; Lindan 15 la sută + Neguon 5 la sută și Lindan 20 la sută + Neguon 5 la sută. Omologate în 1968, ungle din aceste amestecuri vor fi produse începînd cu acest an.

Pentru combaterea simultană a viermelui merelor și a rapănului s-au mai utilizat amestecurile: PEI-127 (Lindan + acetat de fenil mercur) în concentrație de 0,2 la sută și PEI-129 (Lindan + Captan) care în doză de 0,6 la sută a asigurat o foarte bună calitate a merelor recoltate.

Necesitatea unor astfel de produse mixte este de necontestat. Cercetările ulterioare vor duce la completarea gamei de produse fitofarmaceutice, atît de necesară agriculturii noastre.

Dr. T. BAICU
directorul
Institutului de cercetări
pentru protecția plantelor

INOVAȚII ÎNCĂRCĂTOR FRONTAL

Studiind îndeaproape modul cum s-ar putea ușura eforturile fizice la încărcarea diferitelor materiale și, în special, a gunoanelor, pentru deservirea în cele mai bune condiții a cooperativelor din raza de activitate a I.M.A. Sighetul Marmășiei, județul Maramureș, ing. Voicu Chioreanu, directorul întreprinderii, a adaptat la tractorul S-650 un încărcător frontal.

Pe lângă faptul că este de patru ori mai productiv decît un încărcător IPG-0,5, noul utilaj asigură de lucru la încă 10 tractoare, care execută transportul mecanizat cu remorci basculante. Productivitatea încărcătorului este de 400 de tone pe schimb.

Demn de remarcat este și faptul că un singur agregat (tractor S-650 + încărcător frontal, așa cum se vede în fotografie) aduce zilnic un venit de 2640 de lei, iar într-un an — de circa 500000 de lei; adăugînd la aceasta încă aproximativ 500000 de lei reprezentînd venitul provenit de la cele 10 remorci pe care le deserveste, rezultă că totalul venitului însumat într-un an din utilizarea noului încărcător frontal se ridică la circa un milion de lei.

În cursul lunii martie, acest încărcător a fost dat în exploatare, reușind să se obțină în numai cîteva zile peste 35000 de lei, sumă care depășește jumătate din valoarea lui.

Încărcătorul frontal se poate utiliza și la ridicarea sfeclei, cartofilor, produselor de balastieră și carieră etc. Pînă în prezent, s-a lucrat, cu bune rezultate, la transportul gunoanelor la cooperativele Sighet, Tisa, Săpînța, precum și la I.A.S. Sighetul Marmășiei.

Preocuparea inginerului Voicu Chioreanu este îndreptată și spre alte inovații privind adaptarea mașinilor agricole pentru zona deluroasă a Sighetului și Vișeuului.

Ing. Virgil GROBEI
de la Direcția agricolă
a județului Maramureș

ÎN FAȚA CITITORILOR

„PRINȚESA DE AFUZ — ALI” SE DESTĂINUIE...

Însemnări din activitatea unei harnice șefa de fermă de la I.A.S. Ostrov

Innobilarea inginerii Ioana Matica, șefa fermei nr. 8 a I.A.S. Ostrov, județul Constanța, se datorește unui confrate de la ziarul „Dobrogea Nouă”. Eu n-am făcut altceva decât să mă conving dacă titlul i-a fost acordat sau nu cu dreptate.

Descinzând, pe o lapoviță cum numai spre sfârșitul iernii poți întâlni, la sus-amintita fermă din satul Lipnița, am întâlnit-o pe șefa fermei într-un birou, înconjurată de o grămadă de cărți, reviste de specialitate, dosare. Mirându-ne nu atât de faptul că am găsit-o într-o asemenea postură, ci că era sfârșitul săptămânii, după ce programul de lucru se încheiase, șefa fermei ne-a zis: „E poate surprinzător, dar când trebuie să realizezi, în anul acesta, peste 14 000 kg de struguri la hectar, este absolut necesar să știi dinainte ce ai de făcut”.

Dorind, totuși, să aflu cărui fapt se datorește „titlul nobiliar”, am primit un răspuns prompt și atât de documentat, încât îl voi reproduce întocmai.

„Titlul se datorește, cred eu, atât realizărilor de anul trecut ale fermei, cât și fanteziei ziaristului. Vă voi relata „partea mea de vină”. În anul trecut, pe cele 178 hectare de vie câte are ferma noastră, am obținut o producție medie de struguri de masă de 18 230 kg, față de 7 200 kg cât se planificase la începutul anului.

Cum am obținut-o? Istoricul începe în 1956, când inginerul Ștefan Matica — acum soțul meu — a început plantarea. Lucrarea a fost făcută în condiții tehnice deosebit de bune. Plantația am luat-o în primire în 1967, când a fost reorganizată agricultura de stat. Folosirea acestei bijuterii de plantații, și vă rog să mă credeți că termenul nu este deloc exagerat, impunea o grijă tot așa de mare ca la înființare. Pentru aceasta, în toamna anului 1967, am făcut o fertilizare bună, cu 500 kg de superfosfat, 100 kg de azot și 100 kg de sare potasică la hectar. Lunile reci pun de obicei o serie de probleme pentru iernatul viei și, de aceea, pe parcelele expuse înghețului — 20 ha din soiul Cardinal și 15 ha cu Afuz-Ali — am îngropat vița, deși la noi această lucrare nu se mai obișnuiește în ultimii ani.

Multitudinea de lucrări în verde ce trebuie efectuate la vie cere oameni oarecum calificați. Pentru angajarea lor m-am deplasat personal în județul Olt (la Corabia). Cu ajutorul lor am reușit să executăm un tăiat de foarte bună calitate și într-o perioadă mai scurtă cu două zile față de alți ani. Primăvara, înainte cu aproape 20 de zile de înflorit-legat am mai administrat câte 100 kg de superfosfat, azotat de amoniu și sare potasică la fiecare hectar. Fertilizarea din toamnă, precum și cea din primăvară au făcut, alături de celelalte lucrări, ca vița de vie să lege foarte bine; a fost chiar necesar ca, o dată cu efectuarea lucrărilor în verde, să înălțurăm 30 și uneori până la 40 la sută din strugurii de pe corzi. Totodată, datorită faptului că ciorchinii erau prea mari și „încurcați” între vițe, i-am scurtat și, bineînțeles, i-am degajat, aranjându-i cât mai spre soare”.

Venind în întâmpinarea reflecției: „este, într-adevăr, un volum mare de muncă!”, tovarășa Matica a confirmat: „da e adevărat, dar am lucrat — cu rari excepții — în permanență cu un efectiv mediu zilnic de 500 de oameni. Una din lucrările de cea mai mare importanță în viticultură este, după cum se știe, stropitul. Noi am stropit via de 12 ori. Nu este de multe ori dacă se ține

seama că, datorită acestui fapt, nu am avut ulterior absolut nici o problemă cu dăunătorii. Cu ajutorul sectorului mecanic, am adaptat o serie de mașini de stropit. Solul, de asemenea, a fost ținut curat de buruieni. Pentru aceasta a trebuit să adaptăm pluguri, polidiscuri, cultivatoare.

A venit vremea culesului. Ciorchinii erau așa de mari încât, după ce se lăsa seara, trecând prin vie, aveai impresia că după fiecare butuc pîdea cineva. Îmi era frică de volumul mare de producție pe care trebuia s-o culegem, s-o transportăm, în așa fel încât să evităm cumplit pierderile. Am organizat două echipe: una pentru cules — transport și alta pentru sortat-cizelat, realizând o viteză medie zilnică de 70 de tone.

Prin vie am trecut de șapte ori, pentru a culege toți strugurii. Când am terminat recoltatul, surpriza — deosebit de plăcută — a fost generală. Nu-mi venea să cred că m-am apropiat cu puțin de cele două vagoane de struguri la hectar, cantitate la care visam încă din 1959, când am fost repartizată la fosta G.A.S. Lipnița ca proaspătă absolventă a facultății”.

Este, poate, o „deformație” profesională, dar nu m-am putut abține s-o întreb pe șefa de fermă despre eficiența economică a acestei producții. „Mi se pare suficientă următoarea comparație: venitul net planificat al fermei a fost de 1 215 000 lei, iar cel efectiv realizat s-a ridicat la 7 269 000 de lei”.

Deși acest exemplu pare suficient, totuși este demn de menționat faptul că cele peste șase milioane de lei beneficii obținute peste plan nu s-au datorat numai depășirii producției. „A contribuit într-o măsură hotărâtoare și prețul de cost al producției, care a fost redus cu aproape 2 200 de lei pe tonă. De asemenea, degajând strugurii dintre sirme și corzi încă în timpul lucrărilor în verde am reușit să-i obținem de o asemenea calitate încât am livrat la export cu 553 de tone mai mult, ceea ce ne-a adus un preț de vânzare cu 1 630 de lei pe tonă mai mare decât se planificase”.

Personal, consider că „titlul nobiliar” al inginerii Ioana Matica i-a fost conferit pe drept, cu atât mai mult cu cât dînsa mai deține un record înregistrat cu câțiva ani în urmă: la struguri pentru vin — peste 17 000 kg la hectar. De acest din urmă record am aflat însă mai târziu și nu de deținătoarea lui.

S. CERCELARU

Soiuri de zmeur indicate pentru zona subcarpa- tică a Moldovei

Cultura arbuștilor fructiferi capătă, în ultimul timp, o extindere tot mai mare, ca urmare a binecunoscutelor valori alimentare a fructelor, a producțiilor mari și constante pe care le dau în fiecare an și a pretențiilor mai scăzute la condițiile pedoclimatice și la lucrările de întreținere. Dintre acești arbuști, zmeurul este cultivat pe suprafețe tot mai mari, el urmînd să ocupe, în 1970, peste 2 000 ha. În prezent cele mai mari suprafețe plantate cu zmeur se află în județele Argeș, Brașov, Maramureș și Prahova.

Deoarece zona subcarpatică a Moldovei corespunde cerințelor de creștere și dezvoltare a zmeurului, este indicat ca această specie să se bucure și aici de o atenție mai mare din partea pomicultorilor. Concomitent cu mărirea suprafețelor plantate cu zmeur, este necesar să se acorde o importanță deosebită introducerii în cultură a unor soiuri valoroase. În acest scop, la Stațiunea experimentală pomicolă Fălticeni se fac studii asupra unor soiuri de zmeur, în vederea alegerii celor mai valoroase pentru a fi introduse și extinse în cultură.

Cercetările întreprinse pînă acum au evidențiat soiurile Rubin bulgăresc și Marlborough. Astfel, în primul an de rod — al doilea de la plantare — producția obținută la soiul Rubin bulgăresc a fost de 2 000 kg/ha, iar la soiul Marlborough, de 1 400 kg/ha. În al doilea an de rod, producția a crescut la 7 300 kg/ha la soiul Rubin bulgăresc și la 4 400 kg/ha la soiul Marlborough. Producțiile obținute în al treilea an de rod, în condițiile nefavorabile ale anului 1968, au fost de 8 500 kg/ha la soiul Rubin bulgăresc și de 4 750 kg/ha la soiul Marlborough, cu mult superioare celorlalte soiuri luate în studiu. Avînd în vedere că plantațiile de zmeur dau producțiile cele mai mari începînd cu al patrulea an de rod, se poate trage concluzia că producțiile la soiurile menționate, în anii viitorii, vor crește ajungînd la 10—12 t/ha și chiar la 14 t/ha în anii cu condiții favorabile și în cazul aplicării unei agrotehnici adecvate.

Soiurile menționate se remarcă și prin calitatea fructelor; acestea sînt mari, rezistente la scuturare și transport și foarte bune atât pentru consumul în stare proaspătă cât și prelucrate sub formă de dulceață, suc, lichior, gem etc.

Rezultatele obținute la soiurile amintite — în special la soiul Rubin bulgăresc — le indică pentru a fi introduse și extinse în cultură, pe suprafețe mari.

Ing. D. IFTIME
Stațiunea experimentală
pomicolă Fălticeni

IN LIVEZI SE IMPUN MĂSURI PENTRU COMBATEREA AFECȚIUNILOR PROVOCATE DE GER

Condițiile climatice din toamnă și iarnă din nord-vestul Transilvaniei au împiedicat pregătirea pomilor pentru iernare. Mai apoi, gerurile au condus la unele afecțiuni asupra pomilor. Toate acestea vor avea repercusiuni asupra creșterii și rodirii pomilor în acest an.

Din analizele făcute în livezile stațiunii noastre și în numeroase unități agricole s-a constatat că cele mai mari afecțiuni produse de ger asupra pomilor s-au înregistrat la meri, apoi — în ordine — la peri și în mai mică măsură la pruni și alte specii.

Neajunsurile provocate de ger pot fi mult diminuate, sau chiar reduse complet, prin îngrijirea rațională a pomilor, începînd din primăvară și continuîndu-se apoi în tot cursul verii. De precizat, că numărul existent de muguri floriferi și starea generală a livezilor permit obținerea și în anul acesta a unor producții de fructe normale, dacă, bineînțeles, se vor aplica măsurile agrotehnice cunoscute.

Una din primele acțiuni ce trebuie întreprinse de către toți specialiștii din unitățile agricole este depistarea suprafețelor de livezi afectate de ger. Aceasta se va face prin executarea de secțiuni parțiale în toate organele pomilor. Dacă secțiunile au nuanțe de brun sau sînt complet brunificate înseamnă că au fost afectate de ger.

Bineînțeles, lucrările agrotehnice aplicate în livezile afectate de ger sînt deosebite față de livezile sănătoase. Tăierile, bunăoară, atît în livezile tinere, cît și în cele pe rod, vor trebui să fie completate după intrarea pomilor în vegetație. Se va putea astfel stabili ușor care din organe sînt afectate de ger, în funcție de intensitatea degerăturilor se va stabili modul de aplicare a tăierilor de formare și fructificare.

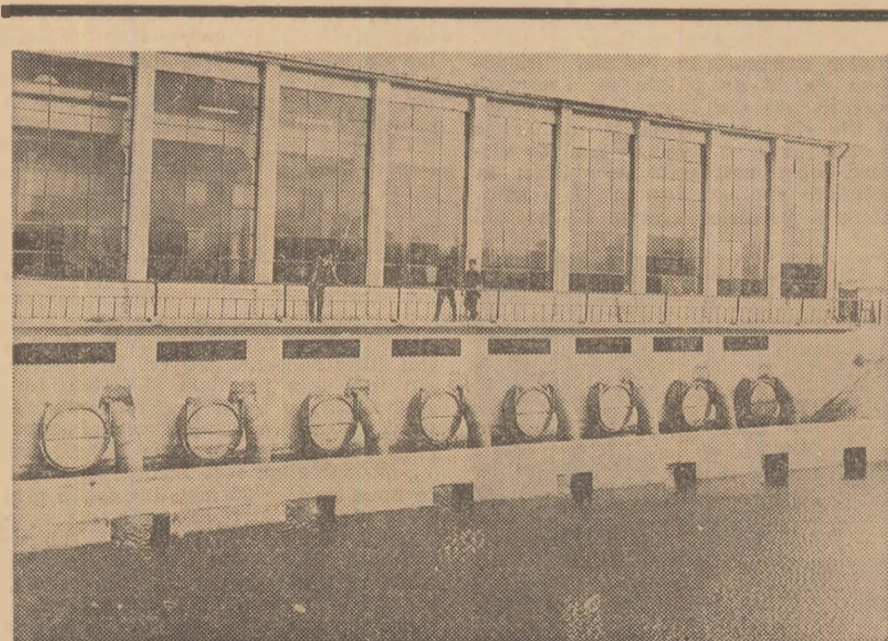
O grijă deosebită se va acorda lucrărilor solului în livezi, cunoscut fiind că afecțiunile respective produc perturbații în circulația substanțelor nutritive în pom (aprovizionarea cu apă și substanțe hrănitoare se face mult mai greu, absorbția acestora și conducerea lor către frunze este mult diminuată). Pentru a evita pierderea pomilor este necesar să se lucreze solul pe întreaga suprafață, sau cel puțin în jurul trunchiului pe suprafețele ocupate de coroane, în tot cursul anului, începînd din primăvară și pînă în toamnă. În acest scop se vor executa prașile în așa fel încît solul să fie menținut în permanență afinat și fără buruieni.

Datorită temperaturilor scăzute la care au fost supuși pomii în iarna care a trecut, aceștia se prezintă în general ca organisme slăbite. Pentru a ajuta refacerea lor, este necesar să intervenim cu îngrășăminte pe bază de azot, acesta fiind elementul principal în aprovizionarea pomilor la intrarea în vegetație. Esențialul este ca îngrășămintele cu azot să fie aplicate primăvara devreme, anul acesta nu mai târziu de 10—15 mai și în cantități corespunzătoare. În livezile tinere se vor aplica 150—300 g/pom, iar în cele pe rod, 0,300—1 kg/pom, în funcție de vîrstă și gradul de fertilitate a solului.

Să nu uităm însă și o altă problemă. Cea a protecției pomilor. Pentru ca frunzișul existent să pregătească o cantitate suficientă de substanțe hrănitoare pentru creștere și rodire, este nevoie ca pomii să fie menținuți în perfectă stare de sănătate. Pentru aceasta va trebui să se execute în întregime numărul de stropiri stabilit de stațiile de prognoză și avertizare.

Neîndoios, efectul măsurilor agrotehnice indicate va fi cel scontat numai dacă acestea vor fi adaptate de fiecare specialist potrivit analizei stării livezii respective la ieșirea din iarnă.

Dr. ing. Ioan DUMITRACHE
secretar științific
al Stațiunii experimentale
pomicole Bistrița

În salba de stații de pompare din marele sistem de irigații de pe Valea Carasu, județul Constanța, cea de la Borcea ocupă un loc important. Ea va avea un debit de 24 m.c. pe secundă.

CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE CARNE ?

Extindem numărul de îngrășătorii organizate în cooperativele agricole

Diversitatea condițiilor pedo-climatice din județul Ilfov constituie un cadru favorabil dezvoltării tuturor speciilor și categoriilor de animale. Mulțumită acestor condiții, precum și măsurilor stimulante luate de partid și stat, zootehnia a devenit una din ramurile de bază ale agriculturii cooperatiste, contribuind în măsură sporită la realizarea fondurilor obștești și la asigurarea unor venituri permanente pentru retribuirea membrilor cooperatori. În același timp, în funcție de zonele ecologice, de tradiția și experiența acumulată în decursul anilor, cooperativele agricole își manifestă tot mai vădit preferința pentru o specie sau alta, criteriul de bază în determinarea orientării lor rămânând, fără îndoială, eficiența economică.

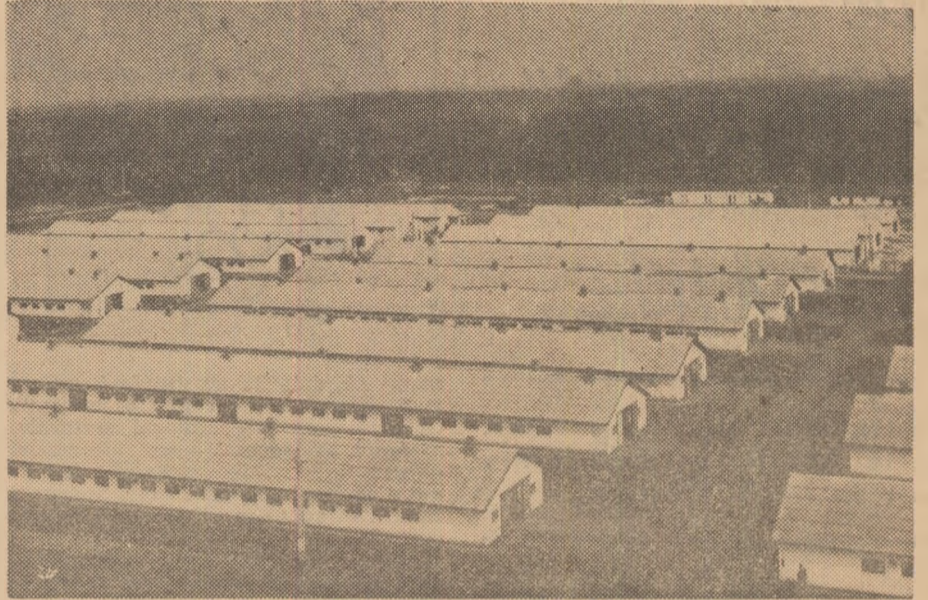
Cu sprijinul biroului județean de partid, direcția agricolă, în colaborare cu uniunea județeană a cooperativelor agricole, a analizat îndeaproape posibilitățile optime de dezvoltare în perspectivă a fiecărei cooperative agricole în parte. La concluziile acestei analize, o contribuție de bază și-au adus-o consiliile de conducere, cadrele tehnice, masele de operatori, care au apreciat cu competență ce ramuri ale zootehniei se încadrează mai bine în ansamblul producției agricole din unitatea respectivă.

Una din căile sigure de creștere a producției de carne o constituie extinderea numărului de îngrășătorii organizate, în special pentru taurine și porcine. Aceasta a dovedit-o însăși experiența acumulată în cooperativele agricole din Găujani, Putineiu, Girbovi, Jilava, Mostiștea, Gurbănești, Băneasa, care au îngrășat câte 400—1 000 de taurine sau cele din Girbovi, Bărcănești, Ion Roată, Valea Măcrișului, 8 Martie — Ulmeni, Izvorul, care au livrat anual între 5 000 și 1 500 de porci grași.

Încă de la primii pași făcuți pe linia concentrării și specializării producției

zootehnice, rezultatele economice și-au spus cuvântul. Numai în anul 1968, de pildă, 16 cooperative agricole cu îngrășătorii organizate de taurine au asigurat peste 30 la sută din sarcina de livrare a tuturor cooperativelor din județ. Folosirea cu randament sporit a resurselor furajare locale și în special a grosierelor, scurtarea perioadei de îngrășare, reducerea volumului de muncă prin mecanizarea principalelor lucrări, creșterea calificării profesionale a îngrijitorilor, utilizarea cu eficiență maximă a tuturor capacităților de cazare, posibilitatea de aplicare pe scară largă a tehnologiilor moderne de hrănire au permis ca ridicarea greutății medii de livrare a animalelor, ca și a sporului mediu de creștere în greutate să poată fi realizate în condițiile reducerii permanente a consumurilor specifice și, deci, și a prețului de cost al cărnii. Față de media realizată pe ansamblul cooperativelor agricole din județ, în îngrășătoriile organizate de taurine, anul trecut, greutatea de livrare a fost mai mare cu peste 50 kg., iar sporul mediu zilnic, cu 332 de grame. Totodată, venitul net realizat în urma valorificării producției a fost cu mult superior în îngrășătoriile organizate. Aceasta o dovedește și faptul că, în timp ce din 8 000 de taurine tinere livrate din îngrășătoriile organizate, 6 600 — adică 88 la sută, au fost încadrate la categoria I, din cele 16 000 taurine tinere livrate de un număr de 227 de cooperative, 9 500 — adică 58 la sută — s-au încadrat în categorii inferioare.

Aș vrea să insist în mod deosebit asupra faptului că îngrășătoria organizată creează un cadru vast de activitate pentru specialiștii din unitățile respective. Ei au posibilitatea să intervină cu competență în desfășurarea procesului de producție, în organizarea lui științifică, cu alte cuvinte să-și pună în valoare nemij-

Imaginea stă mărturie faptului că la cooperativa agricolă din Satu Mare, județul Ilfov, sectorul zootehnic are o pondere însemnată.

Foto : C. DUMITRU

lociț întregul potențial tehnico-științific de care dispun.

Continuând cu discernământul necesar acțiunea de concentrare și specializare a producției, factor esențial în intensivizarea zootehniei, în acest an, un număr sporit de cooperative agricole s-au hotărât să treacă la înființarea de îngrășătorii organizate. În prezent, în 30 de cooperative agricole, care îngrășe câte cel puțin 500 de taurine tinere, activitatea se desfășoară din plin. Ele vor livra până la sfârșitul anului 15 000, adică mai bine de jumătate din totalul de 26 200 de taurine tinere îngrășate și contractate cu organizațiile comerciale de stat. Pentru completarea capacităților disponibile, numărul de viței proveniți din prășila proprie a unităților cu îngrășătorii organizate a fost completat cu încă 7 000 de viței, procurați în condiții reciproc avantajoase de la alte cooperative. În același timp, locurile rămase disponibile în urma livrărilor efectuate până la 20 aprilie au fost repopulate, în așa fel încât baza materială a livrărilor din anul 1970 se asigură încă de pe acum.

Acțiunea de îngrășare a porcilor este concentrată într-un număr de 70 de cooperative agricole, care vor crește și îngrășa între 1 000 și 5 000 de grăsuți, asigurând 92 la sută din totalul de 115 000 de porci grași contractați cu statul de către toate unitățile din județ.

Către această activitate au fost orientate în special cooperativele în care cultura porumbului are cea mai mare pondere. În vederea creșterii eficienței economice a îngrășării urmărim să extindem pe scară cât mai largă folosirea preamestecurilor de furaje, substituirea cu lucernă a unei cantități cât mai mari de concentrate, efectuarea și urmărirea decadală a monei pentru asigurarea ritmică a materialului necesar populării îngrășătoriilor.

Pentru îmbunătățirea și diversificarea metodelor de furajare, aplicarea unor măsuri diferențiate de întreținere, corespunzător etapelor de îngrășare, lotizarea animalelor pe grupe de vîrstă și caracteristici individuale de hrănire și comportare, direcția agricolă județeană — cu sprijinul cercetătorilor de la I.C.Z. — Săftica va organiza instruirea periodică, prin diferite forme, a tuturor specialiștilor din aceste unități. Creșterea continuă a calificării profesionale, documentarea în pas cu cele mai noi cuceriri ale științei și practicii mondiale, constituie de fapt un atribut esențial în reușita acțiunii, în creșterea eficienței ei.

Ing. Constantin GHÎȚĂ
director adjunct
al Direcției agricole
județene Ilfov

O nouă industrie zootehnică — îngrășarea intensivă a mieilor

obținute ni le-a furnizat inginerul Gheorghe HIOTU, directorul întreprinderii.

— Organizarea îngrășătoriei noastre — și-a început relatarea interlocutorul — s-a fondat pe ideea folosirii cu eficiență maximă a spațiilor și materialelor existente în unitate. Dispunem de 46 de pătule de porumb confecționate din lemn C.R. și panouri din șipci care depășite ca sistem de construcție și chiar ca mod de utilizare, prost amplasate, ne obligau la cheltuieli neeconomice. O reamenajare a pătulelor situate de această

dată pe marginea drumurilor carosabile din beton, ce fac legătura dintre grajdurile îngrășătoriei de taurine, ne-a permis să le dăm o dublă folosință: adăpostirea berbecuților în perioada de creștere și îngrășare, până toamna târziu și depozitarea știuleților de porumb, în timpul iernii.

Și acum, câteva detalii în legătură cu modul de realizare a acestor construcții deosebit de simple. Adăpostul tip șopron are înălțimea peretelui din față de 3 m, a celui din spate de 2,5 m și lățimea de 6 m. Lungimea lui variază în funcție de lungimea drumului carosabil pe marginea căruia este amplasat. Pardoseala, suspendată la o distanță de 60 cm deasupra solului este realizată din grătare demontabile care, confecționate din șipci, permit strecurarea dejecțiilor în spațiul liber asigurat sub ea. În peretele din față este instalată și ieslea, care se întinde pe toată lungimea adăpostului. Tot atât de simplu este și acoperișul format din plăci de azbociment. Șoproanele au fost compartimentate în boxe de câte 25 mp, despărțite prin plase de sîrmă, fiecare din ele adăpostind câte 100 de berbecuți. Adăposturile cu nivel constant, câte una la două boxe, instalate pe peretele din spate, asigură în permanență apa necesară.

— În concepția de construcție a continuat ing. Hiotu, am urmărit ca pe tot timpul verii, cînd temperatura ajunge, în unele zile la peste 40°C, mai ales la densitatea destul de mare a animalelor, să asigurăm condiții op-

time de aerisire și de ventilație. Pentru a se dezvolta rapid și armonios, mieii sînt deosebit de pretențioși la aer curat, apă proaspătă, hrană uniformă și de calitate.

Am continuat deci discuția oprind-ne la rezultate. Valorificînd 22 130 de berbecuți, livrați la greutatea medie de 36,5 kg, întreprinderea agricolă de stat din Giurgiu a realizat în anul 1968 un beneficiu net de 1 599 000 de lei. Pe întreaga perioadă de îngrășare, mieii au realizat un spor mediu zilnic de 192 g, cu un consum specific de 6,7 U.N., din care 5,4 U.N. furaje concentrate și 1,3 U.N. granule de lucernă, pentru un kilogram de spor în greutate. Calculele au demonstrat că investiția specifică — 70 de lei pe berbecuț — este recuperabilă din primul an, fără a mai ține cont că adăposturile servesc și la depozitarea porumbului pe timpul iernii. În afara producției de bază — carnea — de la fiecare berbecuț s-a obținut, în medie, cîte 0,8—1 kg de lînă curată, de calitate și cu un randament ridicat.

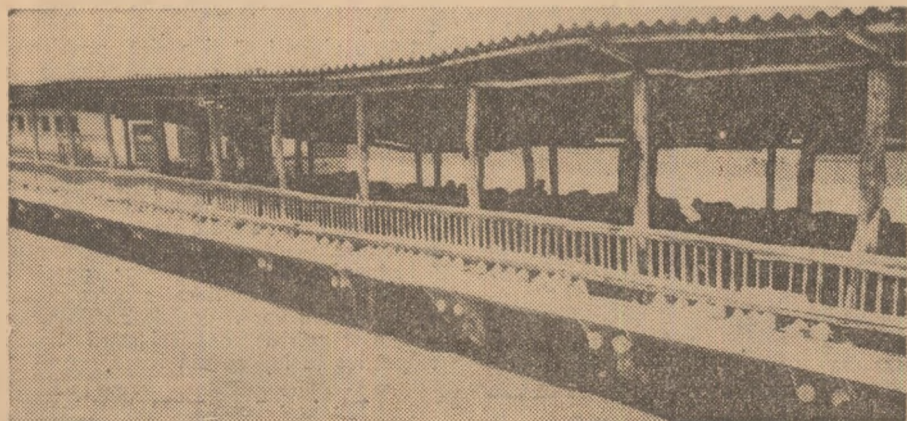
Nu ne-am despărțit de ing. Hiotu înainte de a ne împărtăși și câteva din gândurile de viitor.

— Primul și cel mai important este ca în acest an să îngrășăm 50 000 de berbecuți pe serie. Îmbunătățirea tehnologiei folosite pînă acum ne va permite, cu siguranță, să diminuăm consumul specific de furaje și, în același timp, să reducem la minimum mortalitățile și sacrificările de necesitate. Avem temeiul să credem că de la fiecare berbecuț îngrășat vom realiza un beneficiu net de cel puțin 200 de lei. La toamnă, cînd „se numără bobocii”, noi vom număra mieii — a încheiat cu încredere directorul întreprinderii agricole de stat din Giurgiu.

Convorbire consemnată de
ing. LA ROȘCA

Valoarea hrănitoare, calitățile dietetice și gustative ale cărnii de miel îngrășat în condiții de stabulație și după tehnologii moderne au făcut ca, în ultimii ani, pe piața mondială, acest produs zootehnic să intre în competitivitate cu celelalte sortimente de carne. Efectivele mari de ovine de care dispune țara noastră ne permit ca, pe lângă consumul intern să asigurăm importante disponibilități și pentru export. Aceasta de fapt a fost rațiunea acțiunii inițiate încă de anul trecut în legătură cu îngrășarea mieilor pînă la greutatea de 35—40 de kilograme, acțiune îmbrățișată de un număr însemnat de unități agricole socialiste. Printre acestea se numără și I.A.S. Giurgiu unde — nu exagerăm cînd spunem — se pun bazele unei noi industrii zootehnice: îngrășarea intensivă a mieilor.

Amănuntele în legătură cu tehnologia adoptată și cu primele rezultate

Saivane... suspendate, la I.A.S. Giurgiu.

Foto : R. LUCIAN

PREOCUPARE MAJORĂ A CRESCĂTORILOR DE ANIMALE :

Ridicarea productivității pajiștilor

În județul Suceava, pajiștile naturale — care ocupă o suprafață de 156 300 de hectare, adică 43,7 la sută din terenul agricol — reprezintă una din principalele surse de iarbă și fin. Ca rezultat al complexului de lucrări ameliorative aplicat aici în ultimii 10—12 ani, producția de masă verde a crescut continuu, ajungându-se ca de la sistemul de folosire extensivă a pășunilor, practicat în urmă cu 20—30 de ani și când la un hectar reveneau doar 0,4—0,5 U.V.M., să realizăm astăzi o densitate de 1,3—1,6 U.V.M., iar pe pășunile ameliorate prin lucrări în complex, de 2,5 U.V.M. la hectar. Este suficient să arătăm că numai în perioada 1966—1968, în județul Suceava s-au fertilizat, cu îngrășăminte organice și minerale, 21 800 de hectare de pajiști, pe 850 ha s-au aplicat amendamente, pe 4 800 ha s-a defrișat arboretele, pe 1 660 ha s-au executat lucrări de nivelare, pe 615 ha s-au făcut desecări și pe 1 800 ha, suprainsămînțări pentru regenerarea covorului erbaceu. Anual, pe 80—90 la sută din suprafață s-au efectuat lucrări pentru combaterea buruienilor.

Dintre măsurile aplicate considerăm că suprainsămînțarea, urmată de fertilizări repetate anual, paralel cu scoaterea suprafețelor respective de la pășunat pentru cel puțin 1—2 ani, este cea mai eficientă, contribuind într-un timp relativ scurt la creșterea considerabilă a producției de masă verde. Pe pășunile Mestecăniș, Putnișoara, Rarău, Obcioara, Rădăuți, Solca aplicarea acestei măsuri a dus la obținerea a 14—21 de tone de masă verde la hectar, față de numai 2,5—4 tone, cât se realiza înainte.

O altă măsură cu efecte tot atât de eficiente în sporirea producției pajiștilor s-a dovedit a fi parcelarea pajiștilor prin garduri, borne, brazde etc. În acest fel am reușit, în măsură tot mai mare, să folosim rațional producția de iarbă, în special de pe pajiștile ameliorate. Este adevărat că mai avem încă multe de făcut în această direcție, mai ales că, în lunile august-septembrie, când regenerarea ierburilor este mai redusă, regulile de parcelare stabilite se încălcă destul de frecvent. De aceea, sintem tot mai convinși de necesitatea executării gardurilor de tarlalizare, din stâlpi de beton cu două rinduri de sîrmă.

În această primăvară, întreaga suprafață de pășune va fi curățată de resturi vegetale și pietre, vor fi nivelate mușuroaiele, se vor executa lucrări cu grapa cu colți reglabili, acolo unde va fi necesar. 23 400 de hectare vor fi fertilizate cu îngrășăminte organice și minerale. Încă 800 de hectare vor fi desecate, iar pe 550 hectare vom aplica lucrări de regenerare. Pășunatul parcelat se va extinde cu încă 8 000 de hectare. O parte din aceste lucrări se va realiza în baza celor 2,4 milioane de lei alocați de la bugetul statului; cel mai mare volum de lucrări însă va fi executat cu fondurile bănești și zilele-muncă prevăzute în planurile de producție ale cooperativelor agricole, precum și prin contribuția bănească și munca patriotică a tuturor crescătorilor de animale. Subliniem faptul că, în ultimii doi ani, s-a extins inițiativa unor consilii populare de a lărgi posibilitățile de îmbunătățire a pășunilor prin contribuții bănești benevole și prin munca patriotică a crescătorilor de animale. Numai în anul 1968, de pildă, s-a constituit un fond de peste 200 000 de lei, cu care s-au întreținut și îmbunătățit aproape 600 hectare de pășune. Cooperativele agricole din județ au prevăzut pentru acest an fertilizarea, în medie cu 60 kg azotat de amoniu, a fiecărui hectar de pășune, ceea ce reprezintă o creștere cu peste 40 la sută față de ultimii doi ani. Pentru întreținerea pășunilor numărul zilelor-muncă necesare au fost calculate pe bază de deviz.

Deși această primăvară capricioasă a îngreuiat efectuarea lucrărilor agricole în general, cooperativele agricole din Dumbrăveni, Plopeni, Bocsanci, Forăști și altele, folosind „ferestrele” de timp bun au trecut la administrarea îngrășămintelor, au deschis canale pentru scurgerea apelor și au executat chiar lucrări de curățire.

Sporirea efectivelor de animale din fermele cooperativelor agricole, cit și din gospodăriile personale ale țărănilor, ne-a obligat să ne îndreptăm atenția și spre desconggestionarea pășu-

nilor din ce în ce mai solicitate. În acest scop, în ultimii trei ani, suprafața destinată conveierului verde a sporit de la 3 200, la peste 10 000 de hectare.

Conservarea, protejarea, creșterea productivității pajiștilor și folosirea lor rațională în condițiile județului Suceava este unul din factorii care condiționează direct progresul zooteh-

Agendă veterinară

FASCIOLOZA RUMEGĂTOARELOR

Fascioloza, parazitoză hepatică frecvent întâlnită la rumegătoare, este una din bolile care, mai ales atunci când măsurile de prevenire și combatere sînt neglijate, poate provoca pierderi economice destul de importante. Ciclul evolutiv, destul de complex, al agentului patogen — Fasciola hepatica — este strîns legat de scoaterea animalelor pe pajiști. Pînă la stadiul adult, în care se găsește în canalele biliare din ficat, parazitul trece printr-o serie de transformări caracteristice ciclului său evolutiv. În ou, în anumite condiții de temperatură, se dezvoltă miracidul, care ecluzionează după 4—6 săptămîni. În drumul său prin băltoace, apă din șanțuri, margini de elește și chiar ape curgătoare, în timp de 3 zile el trebuie să înfilnească și să infesteze ficatul melcului denumit Limnaea truncatula. După ce trece prin stadiile de sporocist, redie și cercar, părăsește corpul melcului și, după o perioadă, învelit într-o membrană rezultată din secreția glandelor cutanate, se fixează de diferite obiecte din apă, în special de plante. Sub această formă, denumită adolescar, pătrunde în tubul digestiv al rumegătoarelor o dată cu plantele. Aici, el părăsește chistul și, pe căile biliare sau sanguine, pătrunde în ficat, unde în 5—6 săptămîni ia forma adultă. Pentru combaterea acestei boli se fac dehelmintizări repetate cu tetraclorură de carbon (capsule Disto-zan) sau cu hexaclorețan. Dehelmintizarea se face în spații închise, unde animalele se țin 24—28 de ore.

Cu cel puțin două săptămîni înainte de tratament, nutrețurile concentrate, însilozate și sfecla se scot din rație și se înlocuiesc cu finuri de lucernă și trifoi, vreji de leguminoase, țărițe și cretă furajeră pînă la 3—4 zile după tratament. Cu 12—14 ore înainte de tratament, furajarea se sistează complet. În timpul dietei și tratamentului, animalele se adapă de mai multe ori.

Este bine ca, în prealabil, pe un lot restrîns de animale, să se urmărească eficacitatea distozanului și toleranța lui.

niei. Tocmai de aceea, acțiunile întreprinse în acest scop se bucură de tot sprijinul din partea organelor județene de partid și de stat. Deciziile elaborate de consiliul popular județean, difuzate și dezbătute cu masa de crescători de animale din toate comunele și satle, constituie nu numai un apel, ci și o sarcină pentru administrarea și folosirea chibzuită a patrimoniului pastoral.

Ing. Ion POPESCU
de la Direcția agricolă
județeană Suceava

Animalele cahetrice, prea grase, gestante în ultima fază, cele cu afecțiuni hepatice și pulmonare se exclud de la tratament. În perioada de trecere de la regimul de stabulație la masa verde, aplicarea tratamentului este, de asemenea, contraindicată.

Gunoii de grajd fiind puternic infestat se va steriliza biotermic.

Dehelmintizarea nu combate și sursa de infestare a animalelor. De aceea, în ciclul evolutiv trebuie găsită veriga principală care, prin suprimare, să întrerupă definitiv posibilitatea de infestare. În acest scop, se iau măsuri pentru desecarea pășunilor și finețelor, întrucît pe teren uscat melcii — gazda intermediară — nu pot trăi decît cîteva săptămîni. În același scop, se iau măsuri de tratare chimică a terenurilor cu sulfat de cupru, apă de var, clorură de sodiu, sare iodată etc.

Cu toate măsurile de combatere, nu totdeauna se poate considera că iarbă sau finul sînt neinfestate. De aceea, sursa cea mai sigură de informare o constituie examenul parazitologic, prin metoda de cercetare microscopică a porțiunilor din tulpina și frunzele plantelor după o prealabilă macerare în sa-licilat de metil.

O metodă expeditivă, practicabilă în condiții de teren, este următoarea: într-un vas de sticlă se fierb timp de trei minute, într-o soluție de acid sulfuric 10 la sută, porțiuni de 0,5—1 cm din tulpinile și frunzele plantei suspecte. După decantarea soluției și spălarea probei, fierberea se repetă, tot timp de trei minute, într-o soluție de hidrat de sodiu 5 la sută. După o nouă decantare și spălare, proba se tratează cu o soluție de apă de var 5 la sută, acidulată în prealabil cu cîteva picături de acid sulfuric diluat. În caz de infestare, pe porțiunile de plantă, întinse pe lame de sticlă și examinate la microscop, apar formațiuni rotunde negre-maronii, cu o mică pată albă (ventuza) situată central sau lateral; sînt adolescarii. Metoda prezentată scurtează timpul de efectuare a examenului de la 6—7 zile la maximum 2 ore, permite o reducere considerabilă a prețului de cost, exclude prezența bulelor de aer și a altor impurități și poate fi folosită în cadrul oricărei unități.

Medic veterinar
Mitică RÎPEANU

Colțul apicultorului

CULESUL LA SALCIE

Bogația și pitorescul Deltei sînt întregite în aceste zile de primăvară de ghirlandele florilor de salcie, primele gazde ale albinelor la începutul unui nou an de activitate.

În județul Tulcea, care asigură circa 15 la sută din cantitatea de miere realizată în întreaga țară, salcia reprezintă una din verigile principale ale conveierului melifer. O dată cu încălzirea vremii, bacurile, remorcherile și bărcile transportă peste 15 000 de stupi în inima Deltei unde, instalați pe diguri sau mici insule, ferți de apă, își deschid urdinișurile pentru a face drum harnicelor viețuitoare spre florile de salcie. Timp de mai bine de o lună de zile, diferitele specii de salcie — Salix caprea, Salix purpurea, Salix alba, Salix viminalis și, în sfîrșit, Salix amygdalica — asigură un cules bogat și o miere de bună calitate.

Organizarea stupăritului pastoral în împărăția apelor și a florilor nu este de fapt o problemă chiar atât de simplă, căci Delta, în funcție de diferiți factori și în special de nivelul apelor, își schimbă înfățișarea de la an la an, de la anotimp la anotimp. De aceea, ne îngrijim din timp să recunoaștem terenul, să facem evaluarea florei și a potențialului melifer, să stabilim verile stupinelor, să asigurăm mijloacele de transport și aprovizionarea apicultorilor cu alimente, materiale și utilaje apicole, să organizăm preluarea produselor apicole. Luăm, de asemenea, o serie de măsuri pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor, căci aci, în Delta, pe lângă prieteni, albinele sînt înconjurate și de mulți dușmani.

Comisia județeană de stupărit pastoral urmărește cu atenție ca repartizarea teritorială a stupinelor să fie făcută cit mai proporțional, în așa fel încît fiecărei familii de albine să i se asigure un cules bogat.

Atît Delta, cit și celelalte zone în care abundă flora spontană și plantele entomofile, oferă județului Tulcea largi posibilități de dezvoltare a apiculturii. De altfel, nu este lipsit de interes să arătăm că, în ultimii zece ani, numărul stupilor și producția medie de miere s-au dublat; în prezent, s-a ajuns la peste 30 000 de stupi și, respectiv, la 20 kg de miere de la fiecare stup. Ca urmare, față de 150 de tone de miere-marfă cit livram statului acum 10 ani, în 1968 această cantitate s-a ridicat la nu mai puțin de 500 de tone.

Culeasă cu migală din milioane și milioane de flori, în compania pelicanilor, egretelor și cormoranilor, din sălbăticia ghiolurilor, a jepsilor și grindurilor miera, acest prețios și căutat aliment, își începe drumul spre marele număr de consumatori din țară și de peste hotare.

Gheorghe PUȘCAȘU
președintele
Filiarei A.C.A.
a județului Tulcea

Ora mesei în sectorul avicol al C.A.P. Urechești, județul Bacău.

Foto : C. DUMITR

DIALOG CERCETARE - PRODUCȚIE

ȘTIINȚA, în slujba societății

Acad. Grigore OBREJANU

În zilele noastre, oamenii sînt unanim de acord asupra faptului că imensele progrese realizate de societate în ultimile două decenii se datoresc în cea mai mare parte aplicării în practică a rezultatelor cercetării științifice. Amploarea rezultatelor obținute în sporirea bunurilor materiale este în legătură directă cu efortul investit în cercetare și în crearea bazei materiale necesare aplicării în producție a rezultatelor acesteia.

Faptul că știința și tehnica actuală pot găsi soluții de a satisface necesarul de hrană pentru omenire în condițiile unor suprafețe limitate de teren cultivabil, sau de a asigura necesarul de energie cînd sursele de petrol, cărbune și gaze naturale reprezintă cantități finite este dovada cea mai elocventă că viitorul unei țări și locul pe care îl va ocupa în lume depind nu atît de bogățiile naturale de care dispune ci de nivelul la care se dezvoltă cercetarea științifică, de rapiditatea cu care producția poate valorifica rezultatele cercetării. Sursa puterii politice, economice și independența unei țări se leagă astfel nemijlocit de gradul de dezvoltare a cercetării. Țara care nu își va perfecționa industria și agricultura numai pe bază de achiziționare de licențe din străinătate se va găsi întotdeauna în urmă în cursa competițională interstatală.

În economia mondială, agricultura ocupă un loc special atît în țările dezvoltate cît și în cele aflate în curs de dezvoltare, iar față de creșterea într-un ritm accelerat a populației globului importanța sporirii producției agricole devine și mai evidentă. După cum se știe, doi factori joacă un rol esențial în ridicarea producției agricole: primo — dezvoltarea bazei materiale a agriculturii, prin investiții în mașini și utilaje, în îngrășăminte și insectofungicide, în lucrări de îmbunătățiri funciare, în material biologic, vegetal și animal de calitate superioară etc. și, secundo — dezvoltarea cercetării științifice și introducerea rezultatelor în producție.

În această privință vom recurge la câteva exemple din țările dezvoltate sub aspect industrial și agricol. În R. F. a Germaniei, în perioada 1950—1966, ca urmare a investițiilor de capital, productivitatea muncii în agricultură a crescut cu

207 la sută, iar în industrie numai cu 128 la sută.

Dacă ne referim la celălalt factor al progresului în agricultură, cercetarea științifică, este necesar să subliniem că toate țările dezvoltate continuă să-i acorde o atenție deosebită. Astfel, în S.U.A. s-a cheltuit pentru cercetarea și dezvoltarea din agricultură, în anul 1965, suma de 854 milioane de dolari. Numărul de specialiști utilizați în cercetarea și dezvoltarea agricolă a fost, în același an, de 26 000, din care numai la stațiunile experimentale agricole au lucrat 6 000. Față de 1965, fondurile alocate cercetării, au continuat să crească, în anii următori. În Franța, cheltuielile pentru cercetarea din agricultură în anul 1966 s-au ridicat la 197 milioane de franci, reprezentînd 3 la mie din valoarea producției globale agricole; pentru 1970 în această țară se prevede o dublare a fondurilor față de 1966.

Dezvoltarea și modernizarea agriculturii țării noastre, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii avansate, este una din caracteristicile principale în anii construcției socialiste. Paralel cu sporirea efortului pentru cercetare — în 1968 cheltuielile în acest scop s-au ridicat în țara noastră la 318 milioane de lei (inclusiv investițiile), reprezentînd 4,5 la mie din valoarea producției agricole — statul nostru a investit sume importante în consolidarea bazei materiale a agriculturii, prin dezvoltarea industriei de mașini și utilaje, a industriei de îngrășăminte și substanțe fitofarmaceutice, a lucrărilor de îmbunătățiri funciare etc. Se creează astfel condițiile necesare pentru valorificarea în marea producție a rezultatelor obținute în unitățile de cercetare.

Dacă statul, colectivitatea, acordă atenția și sprijinul cuvenit cercetării științifice este firesc ca și cercetarea să-și aducă la rîndul ei un aport mai mare, mai eficient, la sporirea producției agricole și, prin aceasta, la progresul întregii noastre economii.

În legătură cu aceasta, la Conferința organizației de partid a municipiului București, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat: „Este timpul să înțelegem că eforturile pe care clasa muncitoare, întregul popor le fac pentru dezvoltarea cercetării științifice trebuie recompensate, rezultatele trebuie să se simtă în pro-

ducție, în crearea de bunuri materiale de înaltă calitate care să ajute la dezvoltarea rapidă a societății noastre, la satisfacerea cerințelor poporului, la făurirea bazei materiale pentru desăvîrșirea socialismului și trecerea treptată spre comunism”. Această exprimare atît de limpede a ceea ce cere colectivitatea cercetătorului în zilele noastre se corelează perfect cu tendințele pe plan mondial, în sensul că lozincă cercetătorului pur „știință pentru știință” prezintă o pondere tot mai mică față de aceea a cercetătorului pragmatic: „știința în slujba societății”.

Cercetarea agricolă este, prin definiție, o cercetare aplicată, destinată să rezolve problemele ce se pun în fața celor care se ocupă cu realizarea producției vegetale și animale. În alegerea temelor și alcătuirea programului de cercetare, cercetătorul trebuie să țină seama de necesitățile țării în ansamblu, de politica agricolă formulată de forurile conducătoare și de tendințele pe plan mondial în cercetarea și dezvoltarea producției.

Intrucît fondurile și personalul de cercetare nu sînt aproape nici odată și nici cîieri suficiente pentru a acoperi toate problemele, este necesar ca la alcătuirea programelor de cercetare să se concentreze efortul, într-o anumită perioadă, asupra temelor prioritare.

În programele de cercetări din agricultură figurează teme cu caracter aproape permanent, iar altele, prin natura lor, au o durată limitată. Astfel, temele din domeniul ameliorării plantelor sau animalelor, cele privind studiul bolilor și dăunătorilor sau cele ce se referă la studiul relațiilor sol-apă-plantă constituie exemple de teme de lungă durată, care pot fi urmărite o viață de către cercetător. Pe de altă parte, există teme ca, de exemplu, încercarea erbicidelor, a insecticidelor, și altele, care pot duce la concluzii într-un timp determinat. Însă în ambele cazuri, la alegerea temelor ce urmează a fi cercetate este necesar să se ia în considerare importanța relativă a obiectului cercetării în producția națională, eficiența rezultatelor din reușita cercetării fie de ordin economic imediat sau de largire a orizontului cunoașterii într-un anumit domeniu, care își va găsi aplicarea în practică în viitor.

În afară de alegerea judicioasă a temelor prioritare și realizarea cercetării în timp util, cercetătorul trebuie să joace un rol important în aplicarea rezultatelor obținute în practică și în ridicarea nivelului de cunoaștere a maselor de agricultori și specialiști care lucrează în agricultură. Prin aceasta, cercetătorul va contribui nu numai la sporirea producției agricole în etapa actuală potrivit cerințelor de dezvoltare a economiei naționale, ci și la făurirea modelului agriculturii și a agriculturii de mîine.

NOUȚĂȚI

IRIGAȚIA ȘI CONȚINUTUL DE ZAHĂR

O serie de experiențe efectuate la I.C.C.P.T. Fundulea au scos în evidență un fapt important: practicarea irigației în cultura sfeclii de zahăr nu scade conținutul în zahăr în proporția bănuită pînă acum. În culturi neirigate s-a înregistrat, în ultimii ani, în medie, pe diferite agrofonduri, un conținut de zahăr de 15,2 la sută. Pe aceeași perioadă, dar în diferite regiuni de irigație, acest conținut a fost de 14—14,6 la sută.

TRANSPORTUL MECANIZAT AL ARIPILOR DE PLOAIE

La Institutul de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie s-a realizat și experimentat un nou tip de cărucior, cu roți din material plastic pentru deplasarea mecanizată a aripilor de aspersiune, destinat culturilor de lucernă. Cercetările în curs urmăresc rezolvarea problemei și în cazul culturilor ecotalie înaltă.

STUDII PRIVIND MECANISMUL FORMĂRII ALBUȘULUI

În cadrul unor experiențe făcute la Institutul de cercetări zootehnice s-au studiat diferite aspecte privind mecanismele de formare a albușului la găini, curci, rațe, gîște și biblicii. Studiindu-se lungimea, greutatea și activitatea antitriptică pe gram de substanță proaspătă și totală a diferitelor segvențe ale oviductului, s-a constatat că acestea sînt foarte strîns corelate cu activitatea funcțională a organului. Biosinteza proteinelor albușului este în legătură directă cu procesul de ovogeneză și ovulație, după cum degradarea proteinelor albușului este în strînsă legătură cu procesul de incubare și embriogeneză.

Secreția substanțelor cu activitate antitriptică este cea mai mare în magnum, atît pe unitate de greutate, cît și pe total segmentul.

Secreția ovumucoidului se face prin complexarea proteinelor cu glucidele din materialul acumulat între două intervale de ovulație. Procesul de secreție are loc în timpul trecerii oului prin magnum (2 ore), deoarece activitatea antitriptică a albușului depășește de 2—5 ori activitatea antitriptică a întregului oviduct și de 3—8 ori activitatea antitriptică a magnumului.

OPINII

Producerea de semințe cere o înaltă tehnicitate

Am citit și eu articolul „Cînd lipsește conștiința profesională” — publicat în revista „Agricultura socialistă” nr. 15 din 10 aprilie a. c. — prin care era criticată I.A.S. Borănești pentru încurcătura produsă cu semințele de porumb livrate altor unități. Fără a avea intenția de a mă erija în apărător al specialiștilor de aici, care sînt cunoscuți pentru preocuparea lor de a respecta normele menite să asigure obținerea unor semințe calitativ superioare, vreau totuși să-mi exprim părerea că, printr-o mai atentă preocupare pentru aplicarea tehnologiei cerută de cultura respectivă, ei ar fi putut evita necazurile provocate unităților.

În actualul sistem de organizare a agriculturii de stat, sămînța se produce de una, două sau chiar mai multe ferme din cadrul aceleiași întreprinderi. Dar, în schema fermei este, de regulă, doar un singur specialist — șeful de fermă — care răspunde efectiv de asistența și îndrumarea tehnică, precum și de sarcinile de plan. El este ajutat de tehnologul șef, care-i furnizează tehnologii moderne și-i dă îndrumările pe care le consideră utile procesului de producție. Însă tre-

buie relevat faptul că atît șeful de fermă, cît și tehnologul șef nu au întotdeauna posibilitatea să se documenteze în suficientă măsură cu tot ceea ce este nou în problema producerii semințelor de orice natură.

Ce-i drept, în ultimii doi ani, Departamentul I.A.S. a ținut instructaje la nivel republican cîntot personalul tehnic și economic — la centrele de la Mangalia, în 1968 și la Sinaia, în 1969. Ele s-au dovedit foarte utile.

Apreciez că, pentru unitățile cu tradiție în producerea de semințe — între care se numără și I.A.S. Lehliu — la instructajele care se fac la nivel republican ar trebui să se insiste în mod deosebit asupra problemelor tehnologice care se impun să fie rezolvate în vederea însușirii de către șefii de fermă și de către tehnologii șefii din unitățile producătoare de semințe, a tuturor problemelor de tehnică în ceea ce privește producerea celor mai valoroase semințe. La aceste instructaje, ar trebui invitați și specialiști de la institutele de cercetări, care să prezinte în mod detaliat toate măsurile ce se impun să fie luate în unitățile producătoare de semințe, în scopul evitării oricăror surprize neplăcute. De asemenea, consider util ca specialiștii noștri să fie instruiți și să li se facă cunoscute ultimele noutăți din acest domeniu.

Doresc, totodată, să fac propunerea ca cercetătorii din cadrul institutelor și stațiunilor experimentale să primească sarcina să se deplaseze în unitățile învecinate pentru a da anumite sugestii și soluții tehnice, bazate pe metode moderne, despre care specialiștii din unități nu au cunoștință sau află cu întîrziere.

Ing. Alexandru BOBICĂ
directorul
I.A.S. Lehliu,
județul Ialomița

Inginera DESPINA CERVIȘ, cercetător la I.C.V.V. Valea Călugărească, determină în laborator, cu ajutorul spectrofotometrului, densitățile și coloranții vinurilor.

Foto: C. DUMITRI

In practica însămînțării artificiale la animale, folosirea materialului seminal congelat la -196°C , ia o extindere din ce în ce mai mare. La această extindere își aduc aportul și cercetările efectuate la Stațiunea centrală de reproducție și combatere a sterilității la animale.

Foto :
D. CONSTANTINESCU

EXPERIENȚE PRIVIND

CULTURA PORUMBULUI TIMPURIU

În zonele mai umede și răcoroase, solul, relieful și mai ales clima, impun aplicarea la cultura porumbului, a unor măsuri agrotehnice specifice condițiilor naturale existente. Aici, producția de porumb este determinată, în primul rînd, de condițiile termice. Ultimele brume de primăvară dispar în jurul datelor de 5—10 mai, iar primele brume din toamnă apar frecvent între 15—30 septembrie. Aceste condiții termice limitează cultura hibridilor de porumb la o perioadă scurtă de vegetație. Solurile predominante în aceste zone sînt de tipul podzolorilor și cele cenușii de pădure, care au, în general, o fertilitate naturală mai scăzută. Temperatura medie anuală oscilează între $7-9^{\circ}$, iar cantitatea totală de precipitații este aproximativ de 600 mm.

În aceste zone ce se întind de o parte și de alta a munților Carpați s-au cultivat și se mai cultivă și astăzi, pe suprafețe mai restrînse, soiuri și populații locale de porumb, care în marea lor majoritate s-au dovedit a fi de slabă productivitate și neuniforme. Rezultate ceva mai bune s-au obținut prin introducerea în cultură a soiurilor ameliorate, ca „Suceava 1” și „Hîngănesc de Suceava”, dar nici aceste soiuri nu au satisfăcut în întregime sub aspectul producției.

Intră în competiție hibridii dubli

O importanță deosebită în sporirea producției de porumb în zonele umede și răcoroase a avut-o introducerea hibridilor dubli de porumb timpurii. Mai întîi, s-a introdus în cultură hibridul dublu HD-101, care s-a dovedit insuficient de timpuriu, neputînd ajunge la maturitate în toți anii. Pe de altă parte, cultura hibridului dublu HD-101 face ca porumbul să elibereze terenul mai tîrziu, ceea ce determină ca o parte din suprafața ocupată de grîu să se însămînțeze în monocultură.

Cercetările efectuate în ultimul timp dovedesc că și aici se pot obține producții mari și constante de porumb, cu condiția cunoașterii și aplicării corecte a măsurilor agrotehnice de cultură a porumbului timpuriu și folosirii hibridilor dubli timpurii și extratimpurii. Cultura porumbului timpuriu are o deosebită importanță nu numai în zonele umede și răcoroase, ci și în cele cu exces de umiditate, unde semănatul se execută mai tîrziu, după înlăturarea excesului de apă. Importanța porumbului timpuriu este de actualitate și pe terenurile irigate, unde poate fi folosit în cultură dublă pentru producția de boabe.

Pornind de la importanța deosebită a hibridilor dubli timpurii, Stațiunea experimentală Suceava a urmărit, pe de o parte, studiul hibridilor dubli din import în condițiile zonelor umede și răcoroase, iar pe de altă parte, crearea de hibridi dubli autohtoni, folosind pentru aceasta ca material inițial populațiile și soiurile locale. Pentru stabilirea celor mai corespunzători hibridi dubli necesari în zonele umede și răcoroase s-au organizat experiențe în mai multe localități din țară. Din experiențele efectuate s-au evidențiat prin precocitate și o producție ridicată mai mulți hibridi dubli, dintre care menționăm în mod deosebit pe HD-98 și HD-99.

HD-98 este mai puțin productiv decît HD-99. Avînd însă în vedere că perioada de vegetație a porumbului HD-98 este mai scurtă ca la HD-99 (cu cinci zile), primul se recomandă să se extindă în zonele cele mai umede și mai răcoroase, adică acolo unde temperatura medie anuală nu depășește $7-8^{\circ}$. În județul Suceava, acest hibrid poate fi cultivat la limita vestică de cultură a porumbului, pe o suprafață de 3118 ha. Rezultate foarte bune s-au obținut și la HD-99, care a dat o producție egală cu a hibri-

dului HD-101, dar care a avut o perioadă de vegetație mai scurtă cu cinci zile. HD-99 poate fi extins în cultură în zonele în care temperatura medie anuală este de $8-9^{\circ}$, unde H.D.-101 nu ajunge în toți anii la maturitate.

Analizînd numărul de zile necesare pentru parcurgerea fazelor de vegetație a hibridilor dubli timpurii rezultă că, pentru a ajunge la maturitate, H.D.-99 are nevoie cu cinci zile mai puțin decît H.D.-101, iar H.D.-98, cu zece zile mai puțin decît acesta.

Concluzia desprinsă din cercetările noastre este că, la cei trei hibridi nu există diferențe în ce privește timpul de la semănat la răsărit. Aceste diferențe apar în perioada de la răsărit la înspicat și de la apariția stigmatelor la maturitate. Rezultă, de asemenea, că deși există în general o corelație pozitivă între producție și perioada de vegetație, aceasta nu este obligatorie, HD-98 și H.D.-99 avînd o productivitate ridicată, fiind în același timp și mai timpurii.

Amelioratorii urmăresc crearea de linii consangvinizate

Rezultatele analizelor privind compoziția chimică a hibridilor dubli de porumb au scos în evidență faptul că cei trei hibridi au, practic, același conținut de grăsimi, proteină și amidon dar sînt inferiori sub acest aspect soiurilor și populațiilor locale.

Cu toate că H.D.-98, H.D.-99 și H.D.-101 s-au dovedit timpurii și de mare productivitate, totuși crearea unor hibridi și mai timpurii, cu productivitate ridicată și de calitate superioară, prezintă o importanță deosebită. În acest scop, la Stațiunea Suceava colectivul de amelioratori lucrează intens la crearea de noi hibridi dubli de porumb timpurii productivi și de calitate. În lucrările de ameliorare, stațiunea și-a îndreptat atenția asupra populațiilor locale de porumb, care au o însemnătate deosebită în obținerea de linii consangvinizate necesare creării hibridilor dubli de porumb timpurii și de calitate superioară. Astfel, s-a identificat și colectat un număr de peste 400 populații locale din zonele premontane și montane ale județelor Suceava și Neamț, în vederea folosirii lor ca material inițial în crearea hibridilor. Folosirea populațiilor locale în lucrările de ameliorare este o problemă ce preocupă amelioratorii din întreaga

lume. Consangvinizarea continuă a materialului existent a dus la îngustarea zestreii ereditare a porumbului, iar producțiile ce se obțin în prezent cu greu pot fi depășite cu materialul existent. Din această cauză, găsirea de noi surse de material inițial de ameliorare este absolut necesară.

În multe țări s-a început acțiunea de colectare a populațiilor locale de porumb, în vederea folosirii lor în lucrările de ameliorare și a păstrării germoplasmei acestora. Pe de altă parte, folosirea populațiilor locale dă posibilitatea utilizării în crearea hibridilor dubli a liniilor consangvinizate îndepărtate din punct de vedere genetic, aceasta fiind o condiție deosebit de importantă pentru obținerea unui efect heterozis cit mai mare la hibridi.

La Stațiunea experimentală Suceava, în urma muncii depuse de cercetătorii laboratorului de ameliorare, s-au creat o serie de hibridi dubli valoroși, avînd o productivitate ridicată și o perioadă scurtă de vegetație. Astfel, în anii 1967 și 1968 s-a studiat un număr de 144 de hibridi dubli de porumb creați de stațiunea noastră. Dintre ei menționăm în mod deosebit hibridul dublu Sv. 32/66, care a dat o producție de 8122 kg/ha (media pe doi ani); el a depășit pe HD-99 cu un spor de 15,8 la sută, fiind în același timp, mai timpuriu decît acesta cu opt zile. De asemenea, Sv. 120/66 a dat o producție de 8349 kg/ha, întrecînd hibridul dublu 99 cu 19,1 la sută și fiind mai precoce decît acesta cu cinci zile. Acești hibridi vor fi studiați în continuare, iar cei mai buni vor fi propuși pentru încercare la centrele Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor.

Condiția esențială : agrotehnică superioară diferențiată

Hibridii dubli de porumb își pot exterioriza superioritatea lor față de populațiile și soiurile locale numai atunci cînd sînt cultivați în condiții agrotehnice superioare. De asemenea, întrucît zona porumbului timpuriu prezintă mari variații atît din punct de vedere al reliefului cit și a condițiilor climatice, aplicarea măsurilor agrotehnice trebuie să se facă cu multă atenție și în mod diferențiat de la un an la altul.

Extinderea și generalizarea în cultură a hibridilor timpurii și extratimpurii, folosirea îngrășămintelor în mod rațional, pregătirea corectă a solului, executarea semănatului la timp și de bună calitate, asigurarea unei densități optime de plante la hectar, aplicarea la timp și de calitate a lucrărilor de întreținere sînt măsuri menite să contribuie la sporirea continuă a producției de porumb în zonele mai umede și răcoroase.

Cultura porumbului timpuriu are o deosebită importanță în sporirea producției globale de porumb. În afară de zonele umede și răcoroase, cultura porumbului timpuriu se impune ca o necesitate și pentru zonele cu exces de umiditate, unde semănatul nu se poate face decît tîrziu după îndepărtarea excesului de apă. De asemenea, ei sînt de actualitate și pe terenurile irigate, în vederea obținerii de culturi duble.

Introducerea și în special generalizarea în cultură a hibridilor foarte timpurii, cum sînt H.D.-98 și H.D.-99 în zonele umede și răcoroase, aplicarea metodelor agrotehnice înaintate sînt măsuri esențiale în vederea sporirii continue a producției de porumb din țara noastră, pentru realizarea și depășirea mărețelor sarcini puse de partidul și statul nostru în fața agriculturii.

Ing. M. CRISTEA
Stațiunea experimentală complexă Suceava

RECENZIE

O contribuție valoroasă la cunoașterea științifică a agriculturii românești *)

Cunoașterea științifică a agriculturii țării noastre s-a îmbogățit recent cu o nouă și valoroasă contribuție, prin lucrarea „Geografia agriculturii României”. Ea este, de altfel, singura carte de acest fel tipărită la noi — și printre puținele existente în lume — care face din agricultură, ca ramură a activității umane, obiectul unei discipline geografice de sine stătătoare.

Referindu-ne, în genere, la conținutul lucrării am dori să relevăm cîteva caracteristici esențiale, care ni se par de o importanță practică și teoretică deosebită.

Mai întîi, se cuvine să subliniem că prezentarea agriculturii românești se face într-un cadru specific de condiționări, evidențindu-se în acest cadru caracteristicile de structură ale ramurilor agriculturii și de repartitie a lor pe teritoriul țării, precum și direcțiile principale de dezvoltare a producției agricole și factorii care o condiționează. Din noianul informațiilor pe care le-au deținut, autorii le-au utilizat pe cele mai reprezentative pentru agricultura țării noastre, imbinîndu-le între ele pe fundamentul logic, coerent, al unei scheme de tratare bine definite. În felul acesta, agricultura României capătă, în cuprinsul lucrării, o fizionomie clar conturată, ca urmare îndeosebi a modului în care a fost folosită în tratarea problemelor analiza și sinteza științifică. Schema după care este concepută lucrarea oglindește însă un sistem de gîndire care pune în lumină conceptele geografiei agriculturii cu valabilitate nu numai pentru agricultura românească, ci a oricărei alte țări.

Sînt tratate, mai întîi, cadrul istoric și natural și complexul relațiilor ecologice care stau la baza structurii existente a agriculturii și a formelor specifice de repartitie teritorială a producției agricole. Este înfățișat apoi, în acest cadru, modul de utilizare agricolă a teritoriului și de distribuție și transformare structurală a ramurilor agriculturii, ca expresie a prezenței și a activității omului în lanțul trofic al ecosistemelor agricole, pentru ca în partea finală a lucrării să fie tratate principalele probleme geografice ale dezvoltării producției agricole, în funcție de particularitățile cadrului natural.

Un alt aspect pe care vrem să-l evidențiem se referă la baza metodologică după care sînt abordate și studiate problemele. Din acest punct de vedere trebuie menționată, ca fiind fundamentală, abordarea dinamică a problemelor care dau substanță lucrării. La aceasta contribuie atît concepția ecologică dinamică pe care se sprijină studiul relațiilor dintre producția agricolă și factorii naturali, cit și cea economică, care pune accentul pe neconținutul dezvoltare a bazei tehnico-materiale, pe intensificarea proceselor economice din agricultură și pe creșterea producției agricole în condițiile superioare create de structura organizării socialiste a agriculturii, în cadrul natural variat al teritoriului țării noastre.

Mai merită subliniată și preocuparea autorilor de a ierarhiza elementele și factorii aduși în discuție, precum și remarcabila simplitate și claritate cu care sînt tratate cele mai complexe probleme. Trebuie apreciat, de asemenea, faptul că lucrarea face apel la o vastă literatură științifică de specialitate, mai ales autohtonă. În sfîrșit, o mențiune specială se cuvine în legătură cu modul în care lucrarea a fost ilustrată cu fotografii, hărți și grafice — multe din ele originale — precum și în legătură cu condițiile ireproșabile de editare.

Dr. ing. T. MARIAN

* Editura Științifică : „Geografia agriculturii României”, de N. Al. Rădulescu, I. Velcea, N. Petrescu.

ÎN I. M. A. DIN JUDEȚUL IALOMIȚA

Fisuri în elaborarea și aplicarea studiilor tehnico-economice

În urma indicațiilor primite din partea Consiliului Superior al Agriculturii, comitetele de direcție, din cele 16 întreprinderi de mecanizarea agriculturii din județul Ialomița au alcătuit colective formate din specialiști, care să elaboreze studii tehnico-economice menite să ducă la eliminarea unor deficiențe din activitatea curentă. Coordonarea acestei importante acțiuni se face printr-un centru de documentare, cu sediul în cadrul direcției agricole.

Anul trecut, au fost elaborate 55 de studii din care numai 33 au fost aplicate în producție. Merită subliniată strădania unor întreprinderi de mecanizare, care au reușit să-și realizeze în mai mare măsură temele de studii propuse. Astfel, colectivul de elaborarea studiilor de la I.M.A. Ciulnița și-a propus să analizeze opt teme. Pentru cinci din ele s-au elaborat studii, care au și fost aplicate în producție. De exemplu, studiul privind folosirea rațională a forței de muncă în atelierul mecanic a fost fundamentat cu ajutorul autofotografierii zilei de lucru, a observărilor instantanee și prin calcul. Așa s-a putut determina exact numărul de muncitori pe posturi de lucru, înregistrându-se un coeficient de folosire a forței de muncă de 0,98 la sută. Raționala folosire a mecanizatorilor în cadrul secțiilor de la Cosîmbești, Brîncoveni și Ciulnița este tema unui alt studiu, a cărei rezolvare s-a soldat cu importante efecte economice. În urma măsurilor luate, aceste trei unități și-au îndeplinit planul pe 1968, realizând o producție suplimentară echivalentă cu 1 654 ha a.n. și o economie de 37 080 de lei.

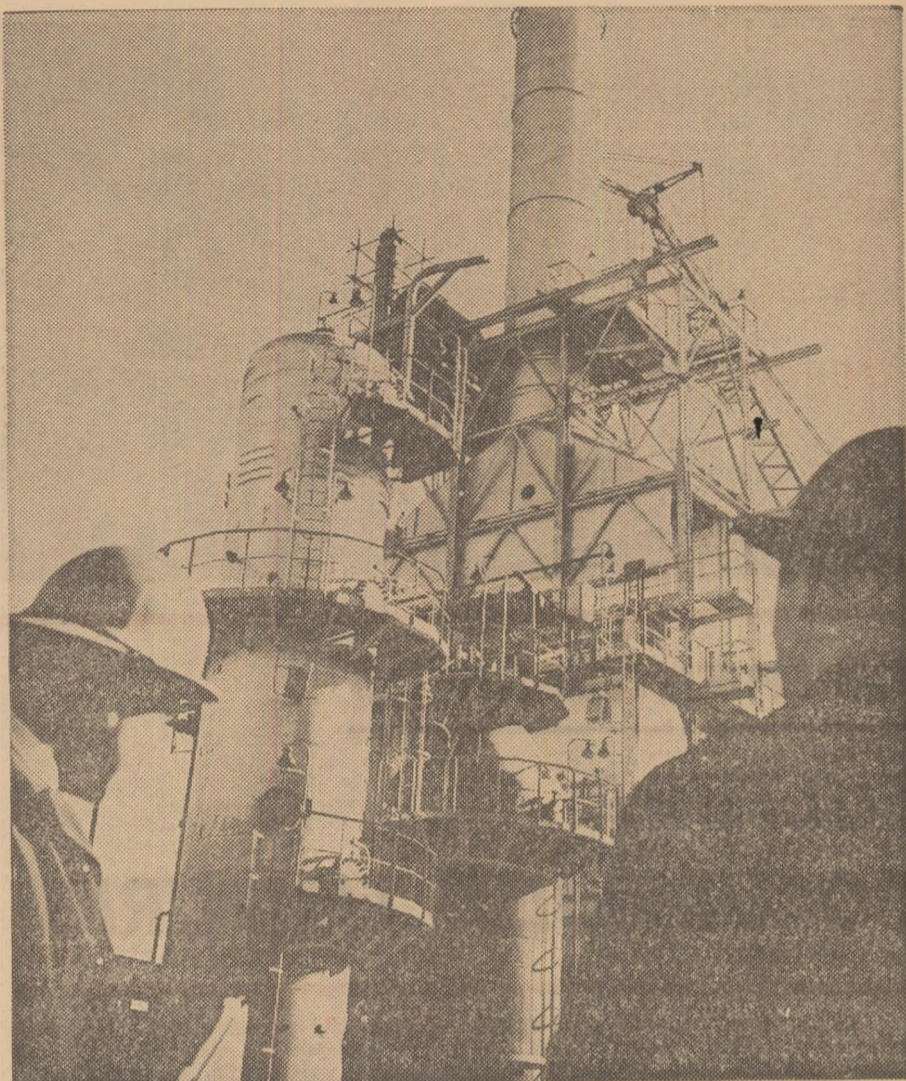
Rezultate bune s-au obținut și la I.M.A. Cuza-Vodă, unde din cinci teme elaborate, patru au și fost aplicate în practică. Acest lucru a permis obținerea unei eficiențe economice de 217 000 de lei și o producție suplimentară echivalentă cu 3 610 ha a.n. Alte studii tehnico-economice, cum ar fi: extinderea cuplului la mașinile de semănat, sape rotative, tăvălugi, transformarea cultivatorului cu 7 secții în cultivator cu 9 secții etc. sînt dovezi concludente care

atestă o preocupare neconținută pentru utilizarea întregului parc de tractoare și mașini agricole din această întreprindere.

Concomitent cu activitatea de îndrumare a unităților din zonă, cele două servicii — fiindcă două erau anul trecut — de organizare științifică a producției și a muncii au avut sarcina de a elabora și studii tehnico-economice proprii. Din cele trei studii elaborate de serviciul cu sediul la I.M.A. Cuza-Vodă, de exemplu, mai interesant este cel care se referă la amplasarea și organizarea secțiilor de mecanizare și asigurarea bazei materiale optime în funcție de condițiile de lucru. Studiul întocmit pentru secția patru a I.M.A. Cuza-Vodă se pretează a fi generalizat la toate secțiile din întreprinderile de mecanizare din zonă. Studiul este conceput pentru o secție de gradul al II-lea și cuprinde ca elemente principale: amplasarea și stabilirea suprafeței sediului, organizarea interioară a acesteia, precum și organizarea și dotarea atelierului mecanic al secției.

Alături de asemenea întreprinderi au fost și altele care nu au realizat nici un studiu tehnico-economic. Printre acestea amintim I.M.A. Balaciu, Grivița, Gura-Ialomiței. Ultima, deși nu a rezolvat niciuna din cele zece teme propuse, consemnează în darea de seamă anuală, la capitolul organizarea științifică a muncii și a producției, economii de câteva zeci de mii de lei; dar tovarășii de la I.M.A. Gura-Ialomiței au „uitat” că economia respectivă provenea din cu totul alte surse.

Un alt aspect care ni-l oferă analiza făcută este insuficiența pregătire a colectivelor constituite la unele unități pentru organizarea științifică a producției și a muncii. Astfel, la I.M.A. Lehliu, studiile întocmite au forma unor analize obișnuite, fără o fundamentare științifică. Mai mult, unele studii incluse în planul de măsuri au fost realizate cu ani în urmă. Exemplu, repararea pinzelor de la combine, vulcanizarea unor cauciucuri introduse deja de doi ani în producție etc.

Vlăstar al industriei noastre chimice, Combinatul de îngrășăminte azotoase de la Tg. Mureș, livrează agriculturii cantități tot mai însemnate de îngrășăminte, sporind astfel rodnicia ogoarelor. În fotografie: aspect de la fabrica de amoniac.

Foto: AGERPRES

Dacă anul trecut în organizarea științifică a producției și a muncii s-a făcut ceva în I.M.A. din județul Ialomița, trebuie spus că în primul trimestru al acestui an nu s-a mai întreprins nimic. Din cele 44 de studii propuse pe întregul an, respectiv 4 pe primul trimestru, n-a fost abordat nici unul, deși pentru unele din teme luna martie trebuia să marcheze transpunerea lor în practică. Față de această situație, se impune ca factorii de răspundere din întreprinderile de mecanizare, cei din centrul de coordonare, din direcția agricolă județeană să cunoască temeinic punctele nevralgice ale producției, astfel ca temele propuse să aibă un caracter mai realist, iar aplicarea lor să fie solicitată de practică.

Considerăm binevenite câteva propuneri făcute de ing. Gheorghe PESCARU, director adjunct în Direcția agricolă județeană și de ing. Gheorghe BURLA-

CU, șeful serviciului tehnic al sectorului de mecanizare din aceeași direcție. „Deosebit de util ar fi pentru noi, — ne-au spus interlocutorii — dacă Direcția generală I.M.A. din Consiliul Superior al Agriculturii ar elabora un studiu model pe unele probleme care sînt de interes comun pentru majoritatea întreprinderilor de mecanizare. Ne-ar fi de ajutor și organizarea unui schimb de experiență interjudețean, cu participarea inginerilor șefi din I.M.A. și a unor instructaje lunare cu serviciile de zonă, unde să se prezinte comunicări de studii rezolvate. Cu ocazia sesiunilor științifice ce au loc la I.C.M.A. sau la alte institute științifice să fie invitați și delegați ai serviciilor de organizare științifică a producției și a muncii din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii”.

D. CRISTEA

ÎN SLUJBA DEZVOLTĂRII, MODERNIZĂRII ȘI SPORIRII CONTINUE A PRODUCȚIEI AGRICOLE

(Urmare din pag. 1)

finanțării și organizării întreprinderilor agricole de stat și a întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și-au arătat din plin roadele încă din primul an de aplicare. Anul trecut, întreprinderile agricole de stat au reușit să obțină un beneficiu de peste 1,5 miliarde de lei — cel mai mare realizat de la înființarea lor și pînă acum. De asemenea, prin trecerea la aplicarea gestiunii economice proprii, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au redus anul trecut aproape în întregime dotatiile de la buget, urmînd ca în acest an ele să-și acopere cheltuielile din venituri. Fără îndoială, atât în I.A.S. cît și în I.M.A. posibilitățile și resursele de sporire a

producției și beneficiilor n-au fost încă epuizate, ele putînd fi puse în valoare prin organizarea științifică a producției și muncii.

Sarcinile multiple ce stau în fața noastră pot fi realizate integral prin munca competentă a specialiștilor, cadrelor tehnice și a celorlalți lucrători din diferite sectoare ale agriculturii. Pe această linie, revistei „Agricultura” îi revine un mare rol în generalizarea experienței înaintate, analizarea în spirit combativ a modului cum sînt îndeplinite sarcinile trasate de partid privind folosirea rațională a fondului funciar, diversificarea mecanizării, extinderea chimizării și irigațiilor, dezvoltarea sectorului zootehnic, valorificarea superioară a producției agricole destinată consumului intern și exportu-

lui. De asemenea, revista va promova un dialog activ și va realiza un contact permanent între specialiștii din unitățile agricole și oamenii de știință, în scopul întăririi colaborării între cercetare și producție, orientării judicioase și sporirii eficacității cercetărilor tehnico-științifice, aplicării pe scară cît mai largă a metodelor avansate, îndeplinirii sarcinilor și rezolvării problemelor care stau în fața unităților.

Pe probleme de mare actualitate, cum sînt organizarea științifică a producției și a muncii, aplicarea gestiunii economice proprii, descoperirea și fructificarea surselor de sporire a veniturilor și de reducere a cheltuielilor etc. „Agricultura” va iniția dezbateri fructuoase, tot așa cum ea nu trebuie să scape din vedere probleme de importanță majoră,

cum este cea a formării și specializării cadrelor pentru agricultură.

Tratînd problemele unităților agricole, a celor de cercetare și învățămîni agricol, revista se va ocupa, în același timp, de relevarea stilului și metodelor de muncă folosite de organele agricole centrale și județene, de modul cum se preocupă de îndrumarea și sprijinirea lucrătorilor de pe ogoare în îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le revin. „Agricultura” va stimula interesul lucrătorilor în obținerea de producții mari și la un preț de cost scăzut, beneficii peste plan, redînd cu fidelitate munca entuziasată ce se desfășoară în unități în cadrul întrecerii socialiste. O mare însemnătate are, de pildă, oglindirea întrecerii ce se desfășoară în prezent pentru efectuarea la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor agricole de primăvară, realizarea angajamentelor luate de unități în cinstea celei de-a XXV-a aniversări a eliberării patriei.

Informînd cititorii pe larg, în fiecare număr, despre realizările cele mai valoroase obținute în țară și peste hotare în domeniul științei, tehnicii și practicii agricole, revista „Agricultura” va deveni astfel o tribună a experienței înaintate, va contribui la ridicarea agriculturii noastre pe culmile progresului tehnic.

PROTECȚIA ȘI SECURITATEA MUNCII

Aparataje și echipamente moderne

Una din cele mai importante probleme pe care le au de rezolvat conducerile unităților agricole de stat și comitetele sindicale respective este aceea a protecției muncii. Modernizarea proceselor de producție solicită în mod firesc o grijă sporită pentru protejarea omului de orice fel de accidente, îmbolnăviri profesionale etc., fapt ce determină studii noi și complexe în această direcție. O sarcină plină de răspundere revine, pe această linie, și Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii. Adresându-ne tov. dr. ing. Traian Penescu, directorul acestui institut, l-am rugat să ne vorbească, în primul rând, despre noile preocupări ale colectivului respectiv cu privire la echipamentul de protecție al lucrătorilor solicitați la manipularea substanțelor fitofarmaceutice în pomicultură și viticultură.

— Un astfel de studiu s-a aflat înscris, într-adevăr, anul trecut, pentru prima oară, în planul nostru de cercetări. Putem sublinia că în urma lucrărilor efectuate s-au făcut analize ale materialelor existente pe piață și s-au proiectat unele țesături care ar fi indicate la crearea prototipurilor viitoarelor echipamente (țesături de bumbac lucrate cu fir răsucit, impermeabilizate prin țesut și țesături cauciucate de relon). Aceste materiale vor putea fi studiate pentru confecționarea prototipurilor echipamentelor de protecție ale celor ce lucrează cu substanțe fitofarmaceutice (Dibutox, Detox, Paration, Malation etc.) cum sînt cei care transportă și prepară soluțiile, ca și cei care execută stropiri în vii, livezi sau în grădini

de legume. În cadrul temei de cercetare elaborată s-au stabilit metodele de identificare, analiză și denocivizare a echipamentului de protecție a lucrătorilor respectivi, în vederea prevenirii intoxicațiilor care pot provoca chiar accidente mortale.

Profit de acest prilej pentru a solicita Direcției pentru protecția plantelor din Consiliul Superior al Agriculturii să analizeze utilitatea includerii acestei importante teme în planul său de cercetare, și continuarea ei de către institutul nostru — prin încheierea contractului necesar.

— După cum este cunoscut, activitatea tractoriștilor, cei care înlocuiesc azi în mare măsură munca agricolă manuală, este strîns legată de condițiile de lucru ce li se creează „la bord”, cu alte cuvinte în cabina tractorului. Ce s-a întreprins de către institut în această direcție?

— În colaborare cu Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii, am luat în studiu echiparea tractoarelor U-650 și U-651 cu o cabină de protecție rezistentă la eventuale răsturnări, astfel ca tractoristul să se afle în siguranță, prin crearea unui spațiu liber chiar sub tractorul răsturnat. De altfel, însăși construcția cabinei respective împiedică rostogolirea tractorului la răsturnarea pe pantă. Această cabină a fost realizată la Uzinele „Tractorul” din Brașov și încercată cu rezultate bune, înainte de trecerea la producția de serie, atît în condiții de laborator, cit și de teren (vezi fotografia).

În scopul reducerii vibrațiilor la care este expus tractoristul, institutul nostru a elaborat și un prototip de scaun de tractor prevăzut cu amortizor hidrolic, cu parametri superiori. Scaunul a fost experimentat în condiții de producție și a dat, de asemenea, rezultate bune.

— Ce alte probleme legate de protecția muncii lucrătorilor din agricultură credeți că ar putea fi pe viitor luate în studiu de către cercetătorii institutului dv.?

— Înainte de a vă răspunde la această întrebare, îngăduiți-mi să amintesc că,

EXPERIMENTAREA CABINEI REZISTENTE LA RĂSTURNARE PENTRU TRACTOARELE U-650 ȘI U-651 REALIZATĂ DE INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE PENTRU PROTECȚIA MUNCII ÎN COLABORARE CU I. C. M. A.

de curînd, am organizat o foarte interesantă expoziție a realizărilor noastre, multe dintre ele fiind strîns legate și de munca lucrătorilor de pe ogoare, îndeosebi de a celor din sectorul mecanic. Aș aminti, de pildă, dispozitivele de protecție cu care poate fi echipat depășătorul D.M.-6, gura de absorbție pentru gazele produse la sudura electrică, instalația de ventilație la vopsirea pieselor mici, limitatorul de sarcină pentru poduri rulante — existente și în atelierele I.M.A. etc.

Pentru ca la întocmirea planului de cercetare pe anul 1970 să putem include și o serie de probleme importante din agricultură, institutul nostru va solicita Consiliului Superior al Agriculturii să indice temele de protecția muncii pe care le are în vedere. Aceste teme, ca și modul de contractare a lucrărilor de cercetare, urmează a fi stabilite în comun pînă la sfîrșitul trimestrului în curs.

Convorbire consemnată de
Al. RAICU

Factor activ în mobilizarea resurselor

(Urmare din pag. 1)

pe o scară tot mai largă a metodelor și procedurilor tehnice înaintate, de efectuarea în bune condiții a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de hidroameliorații. Satisfacerea acestor cerințe stringente depinde, în cea mai mare măsură, de aportul mecanizatorilor și al șefilor de fermă, al specialiștilor și celorlalți lucrători din agricultura de stat.

La mobilizarea tuturor forțelor, capacităților și resurselor materiale și umane sînt chemate să-și aducă toată contribuția și organele și organizațiile sindicale, care activează în unitățile agricole de stat, în alte întreprinderi și instituții din acest important domeniu de activitate. Prin apariția revistei „Agricultura” — organ al Consiliului Superior al Agriculturii și al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole — al cărei prim număr se face cronicarul modului cum înțeleg să sărbătorească lucrătorii din agricultură ziua de 1 Mai, nădăjduim să punem la îndemîna sindicatelor noastre un mijloc activ care să le ajute în mobilizarea oamenilor muncii la utilizarea integrală a parcului de tractoare și mașini agricole, la folosirea judicioasă a fondului funciar, la extinderea suprafețelor irigate etc.

Ajutînd sindicatele în acest scop, revista va oglindi modul cum reușesc organele noastre sindicale să împletească munca politică pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, ca și pentru organizarea și desfășurarea unei intense întreceri socialiste în rîndurile lucrătorilor din agricultură cu preocuparea susținută pentru ridicarea calificării profesionale, pentru propagarea și aplicarea tehnicii înaintate, pentru dezvoltarea mișcării de invenții, inovații și raționalizări, pentru o amplă muncă culturală de masă, în scopul întăririi disciplinei socialiste a muncii.

Pentru comitetele sindicatelor și conducerile tehnico-administrative din unitățile agricole de stat este limpede, de bună seamă, că obținerea unor producții superioare, în orice condiții climatice, este condiționată de îmbogățirea continuă a cunoștințelor tehnice-profesionale ale lucrătorilor din agricul-

tură, de aplicarea rezultatelor cercetării științifice. Să ne amintim, de pildă, de încercările grele prin care a trecut agricultura noastră în anul trecut, în condiții anormale de climă. Ori cîte eforturi fizice ar fi depus lucrătorii din agricultură ei nu ar fi reușit să învingă greutățile fără folosirea unei agrotehnici înaintate, la propagarea și aplicarea căreia și-au adus contribuția în mare măsură și sindicatele noastre. Revista „Agricultura” se va ocupa de asemenea, de modul cum sindicatele din institutele și stațiunile de cercetări științifice contribuie la mobilizarea cercetătorilor pentru găsirea căilor și soluțiilor celor mai corespunzătoare, care să ducă la introducerea noului în agricultură, la ridicarea eficienței cercetării în diferitele sectoare ale agriculturii.

Revista se va ocupa de relevarea activității comitetelor sindicatelor și a reprezentanților salariaților privind sprijinirea consiliilor de administrație și a comitetelor de direcție, în organizarea superioară a producției și a muncii, în crearea unor condiții tot mai

bune de muncă și de viață lucrătorilor din agricultură, în păstrarea și gospodărirea cu înaltă răspundere a tuturor bunurilor ce aparțin unităților respective; va fi analizat, totodată modul cum se ocupă comitetele sindicatelor de pregătirea adunărilor generale ale salariaților pentru ca acestea să-și aducă contribuția la conducerea și organizarea producției, la valorificarea rezervelor interne, la sporirea rentabilității unităților noastre agricole.

Prin paginile revistei se va urmări aportul sindicatelor la aplicarea și respectarea măsurilor de protecția muncii, grija pentru îndeplinirea obligațiilor reciproce ce decurg din contractul colectiv și contractele de muncă privind drepturile și îndatoririle salariaților, ca și ale întreprinderilor și instituțiilor. respectarea legislației muncii și a principiului socialist de retribuire a muncii.

Îmbinînd armonios reflectarea activității specialiștilor și celorlalți lucrători din unitățile agricole de stat și instituțiile de cercetări cu sarcinile izvorite din documentele de partid care privesc agricultura, cu reliefarea realizărilor științei și tehnicii de peste hotare, ca și cu tratarea problemelor specifice activității sindicale, revista „Agricultura” va reuși să devină un factor activ în mobilizarea resurselor materiale și umane, pentru sporirea continuă a producției, vegetale și animale, pentru dezvoltarea și modernizarea continuă a agriculturii noastre socialiste.

Situat într-un cadru pitoresc, grupul social al I.A.S. „30 Decembrie” din preajma Capitalei oferă lucrătorilor întreprinderii condiții bune de locuit.

Foto: C. DUMITRU

Breviar juridic

CE SE ÎNȚELEGE

PRIN VECHIME

NEÎNTRERUPTĂ

ÎN ACEEAȘI UNITATE

O dată cu experimentarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor s-a ivit o noțiune juridică nouă, aceea de „vechime neîntreruptă în aceeași unitate”. Ce se înțelege prin aceasta?

Definită într-un sens strict, noțiunea respectivă delimitează perioada în care un angajat s-a aflat în raporturi de muncă cu o întreprindere sau instituție, pe baza unuia și aceluiași contract de muncă, încheiat pe o durată nedeterminată.

Sînt însă cazuri în care, deși salariatul a lucrat anumite intervale de timp în unități diferite, i se consideră totuși întreaga perioadă ca vechime neîntreruptă în aceeași unitate. Este vorba, mai întîi, de situațiile cînd angajatul a trecut de la o întreprindere la alta prin transferare în interesul serviciului, sau prin transferare la cerere, pentru a-și urma soțul ori soția. Se consideră, de asemenea, transferare în interesul serviciului trecerea unui angajat de la o unitate la alta în urma susținerii unui concurs, instituit prin lege și organizat în condiții reglementate. Tot în interesul serviciului sînt socotite și trecerile de la o întreprindere sau instituție la alta, produse în urma unor comasări sau divizări ale unităților, ori atunci cînd angajatul a fost solicitat pentru îndeplinirea unor sarcini în cadrul organizațiilor obștești, la cererea organelor superioare, sau a fost scos din producție cu aprobarea ministrului, a conducătorului organului central competent sau a comitetelor executive ale consiliilor populare județene și al Municipiului București. Aceeași situație este și în cazul salariaților chemați pentru satisfacerea stagiului militar, concentrare sau mobilizare.

Trebuie menționat că toate transferările făcute înainte de data de 1 ianuarie 1967, pentru care în carnetul de muncă, decizii, ordine etc. nu se specifică în mod expres că sînt date la cerere, sînt considerate, sub raportul stabilirii vechimii neîntrerupte în aceeași unitate, ca fiind efectuate în interesul serviciului.

Mai sînt și alte situații luate în seamă atunci cînd se stabilește vechimea. Li se consideră vechime neîntreruptă în aceeași unitate, bunăoară, angajaților care în anumite perioade de timp au fost trimiși să urmeze o formă de școlarizare, în scopul pregătirii profesionale sau politice, celor care au fost scoși din producție și trimiși să lucreze într-o organizație internațională, celor care și-au încetat activitatea în urma desfacerii nefondate a contractului de muncă (dacă anterior decizia a fost anulată ca ilegală de către organul de jurisdicție a muncii) etc. De asemenea, la calculul vechimii neîntrerupte în aceeași unitate intră și perioadele în care angajații au fost în incapacitate temporară de muncă, în concediu de odihnă, de studii ori fără plată (de pînă la 30 de zile în cursul unui an calendaristic, sau pe o perioadă mai mare de 30 de zile dacă concediul a fost acordat datorită reducerii temporare a activității unității), pentru femei, se socotește vechime neîntreruptă în aceeași unitate și intervalele de timp în care și-au încetat activitatea din cauza gravidității ori pentru a-și crește unul sau mai mulți copii în vîrstă de pînă la 7 ani.

Este bine ca fiecare angajat să verifice dacă în carnetul său de muncă sînt trecute corect schimbările petrecute în activitatea sa și, dacă este cazul, să le completeze cu noi dovezi, adeverințe, martori etc, pentru perioadele neclare astfel ca el să nu piardă drepturile bănești ce se acordă în raport cu vechimea neîntreruptă în aceeași unitate.

Vasile BRĂILOIU

IN DEZBATERE

FERMA DIDACTICĂ ÎNTRE DEZIDERAT ȘI REALITATE

Prof. ing. Gh. FLOREA

de la Inspectoratul școlar județean Teleorman

Prof. ing. Valter MAGEARU

director

Prof. Radu CONSTANTINESCU

director-adjunct,
de la Liceul agricol din Alexandria

Legarea învățământului tehnic de practică constituie o necesitate care, socotim noi, nu mai trebuie nicidecum demonstrată. În acest scop, liceul din Alexandria, folosind cât mai chibzuit fondurile ce i-au fost puse la dispoziție, a căutat în ultima vreme să-și dezvolte baza tehnico-materială. Printre altele, în raport cu profilele școlilor existente — zootehnie și medicină veterinară — au fost create noi laboratoare de specialitate, care în prezent satisfac în mare parte necesitățile școlii în correlarea lecțiilor teoretice cu aplicațiile

Prof. ing. ST. BĂLĂNESCU

de la Liceul agricol din Trifești-Roman, județul Neamț

Necesitate stringentă pentru învățământul agricol, organizarea fermelor didactice preocupă pe oricare dintre noi. De aceea, așteptăm cu nerăbdare ca problemele privind constituirea acestora să fie cit mai grabnic reglementate. Pentru realizarea scopurilor didactice urmărite, cred că suprafața fermei nu trebuie să depășească 50—60 hectare. Suprafața respectivă ar putea fi împărțită în trei sectoare: cîmpuri didactice, lotul experimental și baza furajeră necesară sectorului zootehnic. Cît privește cîmpurile didactice, ele trebuie să fie cit mai complete și organizate sistematic, reproducînd fidel ordinea tratată în manualul școlar.

Prof. ing. VASILE POPESCU

de la Liceul agricol din Vidra, județul Ilfov

Amplele discuții purtate la Conferința națională a cadrelor didactice au scos în evidență, printre altele, și necesitatea imperioasă a fermelor didactice pentru învățământul liceal de specialitate. În ce ne privește, considerăm existența unor astfel de ferme ca absolut indispensabilă pentru liceele agricole, îndeosebi în vederea efectuării practicii de inițiere a elevilor. Indicațiile date în acest sens de Consiliul Superior al Agriculturii, ca unitățile de producție și de cercetare pe lângă care funcționează liceele agricole să cedeze școlilor o anumită suprafață de teren, pe care acestea să organizeze cîmpuri experimentale este, de bună seamă, salutară. Nu peste tot, însă, ea a fost înțeleasă așa cum se cuvine. Cert e că în momentul de față puține sînt liceele agricole care dispun de o bază de practică corespunzătoare.

Liceul unde funcționez ca profesor are destinată pentru organizarea cîmpurilor didactice o suprafață de 10,5 hectare, situată aproape de școală, în imediata apropiere a râului Sabarul. Cum unul din profilele liceului este cel de culturi irigate, se înțelege că apropierea de riu a terenului este cit se poate de bine venită. De altfel, pentru irigare s-a montat un grup de pompe pe malul Sa-

barului, care asigură udarea întregii suprafețe. Deși suprafața de teren este destul de restrînsă, am reușit totuși printr-o organizare judicioasă, să asigurăm cîmpuri experimentale și colecții pentru toate disciplinele profilatoare. Astfel, ferma cuprinde cite un cîmp agricol, pomicol, viticol, legumicol și dendrologic — floricol. În cadrul fiecărui cîmp, toate obiectele de specialitate sînt reprezentate prin cite un sector, amenajat după criteriile științifice, pentru a răspunde pe deplin cerințelor didactice.

Cele peste 150 de specii de plante cultivate, cu peste 500 de soiuri și hibrizi alcătuiesc un bogat material didactic pentru instruirea cit mai temeinică a elevilor. Cunoașterea acestora de către elevi, începînd cu sîmînța, cu modul și metodele de semănat, lucrările de întreținere etc. constituie pentru noi chezașia unei temeinice instruirii practice. Pe parcelele respective, profesorii, împreună cu elevii, montează experiențe prin care se verifică anumite rezultate obținute în stațiunile experimentale, ori se abordează probleme noi, originale, care vor constitui teme pentru obținerea gradelor didactice. Pe lângă acest aspect, didactic și științific, esențial în munca instructiv-educativă, putem aprecia că terenul respectiv își justifică eficiența și din punct de vedere economic. De altfel, socotim că este pe deplin posibil ca fermele didactice să fie organizate pe principiul gestiunii economice proprii. Este nevoie să se stabi-

lească în funcție de numărul de elevi din fiecare unitate școlară. Relevăm necesitatea ca la liceele cu profil zootehnic și veterinar organizarea fermelor didactice să se facă pe principiul normelor de deservire, deoarece, așa cum a rezultat din practica vechilor unități de acest fel, acolo unde nu s-au putut asigura norme întregi de deservire, pe specii sau categorii de animale, au fost întimpinate greutăți atît în privința încadrării personalului de îngrijire cit și a organizării și aprecierii activității practice a elevilor. Socotim, de asemenea, că ar fi bine ca de conducerea fermei didactice să se ocupe un specialist cu studii superioare, care să fie în același timp și director adjunct al școlii, urmînd ca el să răspundă în egală măsură de organizarea și exploatarea fermei, precum și de coordonarea practicii școlare și de producție. La nivelul fermei, pentru fiecare profil din cadrul liceului agricol să existe cite un maestru, care să poarte răspunderea activității economice a sectorului și a pregătirii practice a elevilor din cadrul specialității respective.

Pentru asigurarea tuturor școlilor cu sîmînța necesară din soiurile de plante prevăzute a fi studiate în programele de învățămînt, problemă, după cite s-a constatat, dificil de rezolvat, propun ca în unele școli să fie înființate centre de producere a materialului de însămînțare. Astfel de centre — avînd sprijinul Comisiei de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor, precum și al Institutului central de cercetări agricole — ar urma să cultive cit mai multe din soiurile raionale, livrînd și celorlalte școli sîmînțele necesare pentru înființarea cîmpurilor didactice. Un asemenea centru ar putea fi organizat în bune condiții la școala noastră.

În sectorul al doilea al fermei didactice — lotul experimental — cred că ar trebui cultivate principalele plante specifice profilului școlii și zonei pedoclimatice respective. În acest sector, elevii

ar avea posibilitatea să-și însușească agrotehnica plantelor respective și, totodată, să participe la efectuarea unor experiențe organizate de profesorii disciplinelor profilatoare, în cadrul cercurilor științifice. Executarea unor experiențe interesante ar trezi elevilor gustul pentru studiu și cercetare, ar oferi profesorilor posibilitatea de acțiune în domeniul cercetării și ar contribui la sporirea prestigiului școlii în agricultura zonei respective. Înțestrarea acestui sector cu mașinile moderne utilizate în agricultură va permite elevilor să se familiarizeze încă din școală cu utilajul pe care îl vor întîlni în producție.

În privința sectorului al treilea, de bază furajeră, rostul său ar fi nu numai de a asigura furajele necesare pentru animalele de experiență ci și acela de a constitui cîmpul de executare a aplicațiilor practice în legătură cu agrotehnica plantelor de nutreț.

Problema nu e nouă. Ea a făcut în nenumărate rînduri obiectul unor discuții în presă sau la diversele întruniri ale slujitorilor școlii. Cert e că s-a ajuns la un consens aproape unanim: fără o bază proprie de practică, liceul de specialitate, și îndeosebi cel agricol, este privat de un element esențial al procesului de instruire. De aici necesitatea constituirii fermelor didactice. Că înființarea acestora constituie la ora actuală una dintre cele mai acute probleme ale învățămîntului liceal agricol o dovedește și numărul mare de scrisori care ne sosesc la redacție, conținînd opinii, propuneri și sugestii pe această temă. Publicăm spiciuri din cîteva din aceste scrisori.

lească în funcție de numărul de elevi din fiecare unitate școlară. Relevăm necesitatea ca la liceele cu profil zootehnic și veterinar organizarea fermelor didactice să se facă pe principiul normelor de deservire, deoarece, așa cum a rezultat din practica vechilor unități de acest fel, acolo unde nu s-au putut asigura norme întregi de deservire, pe specii sau categorii de animale, au fost întimpinate greutăți atît în privința încadrării personalului de îngrijire cit și a organizării și aprecierii activității practice a elevilor. Socotim, de asemenea, că ar fi bine ca de conducerea fermei didactice să se ocupe un specialist cu studii superioare, care să fie în același timp și director adjunct al școlii, urmînd ca el să răspundă în egală măsură de organizarea și exploatarea fermei, precum și de coordonarea practicii școlare și de producție. La nivelul fermei, pentru fiecare profil din cadrul liceului agricol să existe cite un maestru, care să poarte răspunderea activității economice a sectorului și a pregătirii practice a elevilor din cadrul specialității respective.

ar avea posibilitatea să-și însușească agrotehnica plantelor respective și, totodată, să participe la efectuarea unor experiențe organizate de profesorii disciplinelor profilatoare, în cadrul cercurilor științifice. Executarea unor experiențe interesante ar trezi elevilor gustul pentru studiu și cercetare, ar oferi profesorilor posibilitatea de acțiune în domeniul cercetării și ar contribui la sporirea prestigiului școlii în agricultura zonei respective. Înțestrarea acestui sector cu mașinile moderne utilizate în agricultură va permite elevilor să se familiarizeze încă din școală cu utilajul pe care îl vor întîlni în producție.

În privința sectorului al treilea, de bază furajeră, rostul său ar fi nu numai de a asigura furajele necesare pentru animalele de experiență ci și acela de a constitui cîmpul de executare a aplicațiilor practice în legătură cu agrotehnica plantelor de nutreț.

lească însă forma juridică prin care aceste terenuri să fie afectate liceelor agricole și să se aloce fondurile minime necesare pentru celelalte dotări. Păreră noastră este că, pentru buna pregătire a celor 23 000 de elevi din cele 60 de licee agricole acordarea a circa 3 000 de hectare de teren (cite 50—60 hectare pentru fiecare fermă didactică) constituie un efort ce merită să fie făcut.

Poșta redacției

Ing. Ioan ZEMBROD — de la cooperativa agricolă din Silindia, județul Arad:

Conducerea Direcției agricole județene Arad ne aduce la cunoștință că, venind în întîmpinarea cererii dv., v-a propus transferul la cooperativa agricolă din satul Labașint, situat mult mai aproape de comuna Zăbrani, unde soția dv. se află în serviciu. Ofertă pe care ați refuzat-o. Ni se dau asigurări că de îndată ce se va ivi un post vacant în comuna Zăbrani sau în apropierea acesteia vi se va da transferul pentru postul respectiv.

Tiberiu DEHELEANU — tehnician veterinar, Oravița, județul Caraș-Severin:

Intrucît nu întruniți condițiile de stagiu, și anume o vechime de cinci ani ca tehnician veterinar, nu puteți fi încadrat pe postul de tehnician I la circumscripția sanitar-veterinară Răcăjdia.

Ion I. BORDEIANU — tehnician horticol, comuna Brusturi, județul Neamț:

Direcția generală a fondului funciar și organizării teritoriului din Consiliul Superior al Agriculturii ne-a precizat, în legătură cu întrebarea pusă de dv., că numai după înființarea unităților județene de cadastru se vor organiza cursuri de specializare pentru tehnicienii care vor lucra în acest domeniu. Tehnicienii respectivi vor fi recrutați de către direcțiile agricole județene.

Un grup de salariați de la silozul din Făurei, județul Brăila:

Potrivit prevederilor anexei nr. 1 la Decretul 285/1960, angajații cu contract de muncă pe durată nedeterminată, care își au domiciliul stabil în mediul rural și lucrează în unități ce nu sînt specificate în anexa respectivă — cum este cazul și al silozurilor de cereale — beneficiază de alocație pentru copii de 50 de lei. Pentru alte lămuriri adresăți-vă Asigurărilor sociale de stat.

Ing. S. GELERIU — laborator pentru controlul semințelor Sibiu:

Vă mulțumim pentru atenția cu care urmăriți revista noastră, cit și pentru aprecierile frumoase referitoare la utilitatea unor materiale publicate. Vă rugăm să ne trimiteți articole și informații din activitatea laboratorului pentru controlul semințelor.

Prof. Iosefina VANCEA — Vișeu de Sus, județul Maramureș:

Am reținut dorința și sugestiile dv. de a accorda un spațiu mai mare prezentării noilor tipuri de mașini agricole, cit și articolelor consacrate realizărilor științei agricole din țară și de peste hotare. De altfel, prin noul său profil, revista „Agricultura“ își propune să înfăptuiască tocmai acest deziderat, de a asigura o informare cit mai largă a specialiștilor și celorlalți lucrători de pe ogoare cu tot ceea ce este nou în știință și tehnică.

Vă mulțumim pentru activitatea ce o desfășurați în folosul popularizării revistei noastre.

Tainele meseriei nu se lasă furate, ci cucerite prin studiu și strădaniile practice asidue. În fotografie: elevi din anul al doilea al școlii profesionale de mecanici agricoli din Găești, județul Dimbovița, ascultînd cu atenție explicațiile inginerului Alexandru Șerban, cu privire la funcționarea pompei de injecție a tractorului.

...Experiențe, păreri, propuneri, sugestii. Toate vizînd, în ultima instanță, mai buna pregătire a elevilor din liceele de specialitate agricolă. Toate ducînd la concluzia că organizarea fermelor didactice constituie o problemă care trebuie să-și afle cit mai curînd posibil împlinirea. Ministerul Învățămîntului și Consiliul Superior al Agriculturii sînt, de bună seamă, forurile de la care se așteaptă reglementările de rigoare, încît acest vechi și mult dezbătut deziderat să îmbrace haina materializării.

Grupaj realizat de P. VOICULESCU

DIN PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

pe săptămîna 4 - 10 mai

DUMINICA: Programul I: 8.30 - Deschiderea emisiunii; 8.35 - Gimnastica de dimineață; 8.45 - Sfatul medicului; 9.00 ORA SATULUI. **Din cuprins:** ● La zi: Ingrijirea culturilor ● Anul XXV. Fiile de monografie: Miroslăvești ● Ecran internațional agricol ● Ancheta noastră: De ce sînt tărăgădate lucrările pe șantier? ● Invenții fără inventatori ● Sfaturi pentru gospodine - Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească. **Selecțiuni din programul echipei artistice a clubului sindicatelor din Orașul Oțelul Roșu:** 10.30 - Pentru copii și școlari: „La șase pași de o excursie”. Emisiune-concurs; 11.30 - Film serial: „Belle și Sebastien (VI). Vameșii; 12.00 - De strajă patriei; 12.30 - Concert simfonic; 13.15 - Armonii și ritmuri milenare. Film folcloric realizat de Studioul de Televiziune București distins cu premiul „Harpa de aur”, Dublin 1968; 13.45 - Închiderea emisiunii de dimineață; 17.00 - **DUMINICA SPORTIVĂ.** Fotbal: Politehnica Iași - U.T.A. transmisie de la Iași; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.15 - „Hai la horă, hai la joc”. Program susținut de orchestra de muzică populară a Filarmonicii de Stat din Galați; 19.45 - Desene animate; 20.00 - Film cu trei stele: „Iubește-mă” - film muzical care a prilejuit debutul lui Elvis Presley în cinematografie; 21.35 - Cei cinci Strauss; 22.15 - Telesport; 22.45 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 - Telex TV; 20.05 - „Nu sînt turnul Eiffel” de Ecaterina Oproiu (reluare); 21.20 - Film documentar; 21.30 - Publicitate; 21.35 - Tele-cinemateca umorului; 21.55 - Medalion muzical. Ciprian Porumbesc. Prezintă Viorel Cosma; 22.30 - Închiderea emisiunii.

LUNI: 17.30 - Telex TV; 17.35 - Lumea copiilor prezintă: „Cutia cu surprize” cu Daniela și Așchiuță; 17.50 - Limba franceză. Lecția 57; 18.15 - Micii meșteri mari - emisiune pentru pionieri și școlari; 18.45 - Filmele pentru copii: ● „Două creioane” ● „Pepite”; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - A-teneul tineretului: „Navetiștii”; 20.00 - Roman feuilleton: „Lunga vară fierbinte” (I) după William Faulkner; 21.00 - Inpreți îndrăgiți ai cîntecului transilvănean: Elisabeta Toth și Petre Săbădeanu; 21.20 - Film documentar: „Buchiniștii” - o producție a studiourilor poloneze; 21.35 - Muzica ușoară interpretată de Alexandru Jula și formația „Cristal”; 21.55 - Publicitate; 22.00 - prim plan: Acad. Ștefan Milcu. Emisiune de Ștefan Iacob; 22.20 - Gong - emisiune de actualitate teatrală; 22.50 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 - Închiderea emisiunii.

MARȚI: 17.30 - Telex TV; 17.35 - Ecranul cu păpuși vă prezintă Albinuța și Soarele, de Nina Stănculescu; 17.50 - Limba engleză. Lecția 56; 18.15 - Vă place muzica? emisiune pentru tineretul școlar; 18.45 - Cîntece bătrînești; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - Din lumea științei; 20.00 - Seară de teatru: „Veac de iarnă” de Ion Omescu; 21.40 - Cadran - emisiune de actualitate internațională; 22.10 - Recitalul de poezie românească susținut de Irina Răchiteanu-Șirianu și Emil Bota; 22.50 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 - Închiderea emisiunii.

MIERCURI: 10.00 - Limba franceză. Lecția 57 (reluare); 10.30 - Limba engleză. Lecția 56 (reluare); 11.00 - Ce-ați dori să revedeți? În reluare spectacolul de teatru: „Nunta însingurată” de Federico Garcia Lorca; 12.30 - Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 - Telex

TV; 17.35 - Lumea copiilor prezintă Năzdrăvăniile lui Păcală; 17.50 - Limba germană. Lecția 54; 18.15 - La porțile cunoașterii. Emisiune pentru tineretul școlar; 18.45 - Tineri interpreți de muzică populară românească; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - Tri-buna economică. O firmă de prestigiu: Româno-export; 20.00 - Tele-cinemateca. Portret Bela Balazs; 21.45 - Publicitate; 21.50 - Dialog cu telespectatorii; 22.10 - Teleglob - emisiune de călătorii geografice; 22.35 - Cărți și autori; 22.50 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 - Închiderea emisiunii.

JOI: Programul I: 10.00 - Limba germană. Lecția 54 (reluare); 10.30 - Pentru elevi: Consultații la chimie (clasa a XII-a); 11.00 - Ce-ați dori să revedeți? Film artistic: „Unde este al treilea tablou”. O producție a studiourilor poloneze; 12.20 - Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 - Telex TV; 17.35 - Lumea copiilor; 17.50 - Limba rusă. Lecția 55; 18.15 - Studioul pionierilor; 18.45 - Inflorești pămînt al bucuriei. Muzică corală românească în interpretarea Corului Radioteleviziunii; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - Transfocator: „Parcurs ilegal”; 20.00 - Seară de teatru: „Vlaicu Vodă” de Alexandru Davilla; 21.40 - Avangardism; 21.55 - Publicitate; 22.00 - Melodii, melodii... Muzică ușoară românească; 22.30 - Antologie lirică; 22.45 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 - Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 - Telex TV; 20.05 - Concert simfonic; 20.35 - Seară de balet; 21.05 - Publicitate; 21.10 - Tele-enciclopedia (reluare); 22.10 - Închiderea emisiunii.

VINERI: 10.00 - Limba rusă. Lecția 55 (reluare); 10.30 - Limba spaniolă. Lecția 57; 11.00 - Pentru elevi: Consultații la limba română (clasa a XII-a); (reluare); 11.30 - Închiderea emisiunii de dimineață; 14.30 - Tenis de cîmp: România - Republica Arabă Unită în cadrul „Cupei Davis” (întîlniri de simplu); 16.30 - „Să ne cunoaștem patria” - emisiune pentru tineretul școlar: „Columna lui Traian” (I); 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - Tele-universitatea. Teorii actuale despre structura universului; 20.00 - De strajă patriei; 20.45 - Film artistic: „Pace nouului venit” - o producție a studiourilor sovietice; 21.15 - Mult e dulce și frumoasă: Emisiune de limbă română de conf. dr. Sorin Stați; 22.35 - Reflector; 22.50 - Varietăți pe peliculă; 23.05 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.15 - Închiderea emisiunii.

SIMBATA: Programul I: 14.00 - Fotbal: Rapid București - Allemania Aachen (înregistrare); 15.30 - Tenis de cîmp: România - Republica Arabă Unită în cadrul „Cupei Davis” (partidă de dublu); 17.30 - Telex TV; 17.35 - Lanterna magică. Filmele: ● „Baba Dochia” ● „Aventurile lui Joe”; 18.10 - Magazin pentru tineret; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - Reportaj în „doi”; 20.00 - Tele-enciclopedia; 21.00 - „Într-o seară de mai”. Program de romantice; 21.15 - O oră cu Alfred Hitchcock; 22.15 - Publicitate; 22.20 - „Formule ritmice”. Emisiune muzical-coregrafică; 23.00 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.15 - Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 - Telex TV; 20.05 - Film serial: „Aventurile căpitanului Kloos”; 20.55 - Trei melodii pe săptămîină; 21.05 - Film artistic: „K.O.” - O producție a Studioului cinematografic București; 22.30 - Închiderea emisiunii.

Uzinele de reparații ale Consiliului Superior al Agriculturii

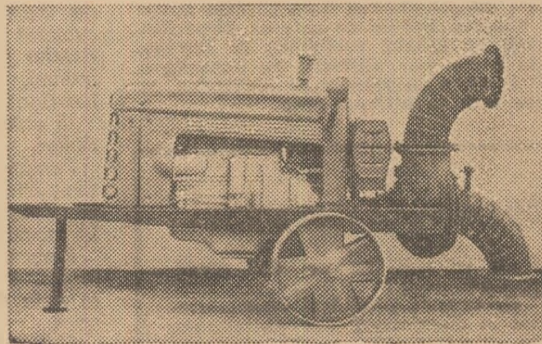
EXECUTĂ:

- PE BAZĂ DE REPARTIȚII emise de Trustul uzinelor de reparații - București, Str. Pictor Grigorescu nr. 10 B. Sect. VII: reparații capitale.
- LA COMANDA BENEFICIARULUI: revizii tehnice și reparații curente de:

tractoare cu puteri pînă la 80 CP; motoare cu combustie internă, fabricate în țară, cu puteri pînă la 80 CP - exclusiv motoarele pentru auto - motocompresoare echipate cu motoare cu combustie internă cu puteri pînă la 80 CP.

- REPARAȚIILE SE EXECUTĂ ÎN TERMEN SCURT
- CALITATEA GARANTATĂ
- TARIFE AVANTAJOASE
- COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE BENEFICIAZA DE ACELEAȘI TARIFE CA ȘI UNITĂȚILE AGRICOLE DE STAT

Adresați cu încredere comenzile dv. uzinelor de reparații ale C.S.A. situate în următoarele localități: Arad, Botoșani, Baș, Ciulnița, Cluj, București (Dudești-Ciopea), Galați, Iași, Năvodari, Oradea, Roșiori de Vede, Sibiu, Tecuci, Timișoara.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

execută și livrează pe bază de comandă fermă următoarele produse:

- AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12"
- APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.
- MASINA DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE
- ANTRENOR CU ȘAIBA pentru diverse mașini agricole
- NICOVALE PENTRU FORJA - tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.

Uzina de reparații Ciulnița

cu sediul în comuna Dragalina, județul Ialomița,

EXECUTĂ:

- I. Reparații capitale, cu și fără repartiție, la următoarele tipuri de tractoare: UTB-26-27, U-650, U-651, DT-54, S-650, la prețuri ferme.
- II. Reparații curente avansate la următoarele tipuri de tractoare, între limitele de prețuri indicate mai jos:

— UTB-26-27 între	7 800 —	8 500 lei
— U-650	" 12 500 —	14 000 "
— U-651	" 13 500 —	15 000 "
— S-650	" 32 000 —	37 000 "
— S-1300	" 95 000 —	103 000 "

III. Lucrări de fabricație și în special de volum mare pe strung carusel.

Comenzile se primesc pe adresa mai sus arătată.

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat:

- semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat;
- semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

De asemenea, se pun în vânzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară, care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

CALEIDOSCOP

PLANTELE SĂNĂTĂȚII

Animale rare în fauna țării noastre

● La vărsarea Trotușului în Bistrița există mari cantități de rumeguș. Aici și-a făcut apariția un animal puțin cunoscut: șarpele de rumeguș (*Natrix tessellata*). Zoologii se străduiesc să găsească o explicație acestei neașteptate apariții.

● În anul 1957 a apărut în Delta Dunării bizamul, un rozător originar din America de Nord. Animalul are o blană foarte prețioasă, dar în număr mare ar putea fi dăunător dezvoltării unor specii de pește.

● În apele Vilsanului, afluent al Argeșului, s-a descoperit, nu de mult, o specie necunoscută de pește. Descoperitorii i-au dat numele științific de *Romanichthys Vaslaniicola*. Este vorba de un pește care trăiește pe fundul apelor de munte, ascunzându-se pe sub pietrele mari din mijlocul râului.

● Singura specie de pește vivipar (care naște pui vii) din țara noastră, este Gambusia și trăiește în lacul Mangalia.

● În masivii Vîrtul Poienii și Cetățile Ponorului din Munții Apuseni, printre alte viețuitoare sălbatice, trăiește un animal foarte rar, descoperit de curind — ciinele Enot. El are mărimea unui ciine mijlociu, picioarele scurte, blana galbenă, iar părul lung îi acoperă în întregime urechile.

● Zimbrul, legendarul animal carpatic, a reapărut în fauna țării noastre în 1957 o dată cu colonizarea unei perechi aduse din Polonia. Specie pe cale de dispariție, zimbrul au scăzut vertiginos în Europa, de la peste șase milioane de exemplare, cîte se aflau în secolul al XVIII-lea, la cîteva sute în ultimul timp.

„Cea mai scumpă pereche de îndrăgostiți”

Primăvara a sosit în sfîrșit și în grădina zoologică Hagenbeck (R. F. a Germaniei), iar „cea mai scumpă pereche de îndrăgostiți” la ora actuală s-a încumetat să facă primii pași în aer liber. Pandur și Shita sînt doi tineri rinoceri indieni, care au făcut cunoștință și s-au îndrăgostit acum șase luni.

Ei valorează nu mai puțin de 45 000 dolari.

Pandur a venit în luna octombrie 1968 din Zürich în grădina zoologică din Hamburg pentru a se „căsători” cu Shita, născută aci.

Rinocerii indieni au pierit aproape integral, deoarece cornul pulverizat trece în Asia drept un afrodisiac foarte eficient.

Shita cît și fratele ei, cu trei ani mai în vîrstă, au trebuit să fie crescuți cu biberonul (mama lor fusese cît pe aci să-i omoare), consumînd cîte 16 litri de lapte pe zi.

Înșușirile medicinale ale spanacului

Cunoscut în știință sub numele de *Spinacea oleracea*, spanacul, este o plantă legumicolă din grupa verdeturilor și aparține familiei *Chenopodiaceae*. El este originar din Asia Centrală. În cultură a fost introdus abia în secolul al IV-lea, fiind adus din Turkestan de către arabi și răspîndit mai întîi în Spania, de unde a trecut, apoi, și în alte țări.

Astăzi, spanacul este răspîndit în toate regiunile globului, caracterizate prin prezența climatului temperat. În Europa, de exemplu, printre țările mari cultivatoare de spanac se numără: Italia, R.F. a Germaniei, Austria, Olanda, Spania etc.

Această plantă este o legumă foarte valoroasă atît din punct de vedere al conținutului în substanțe nutritive cît și prin aceea că poate intra în consumul populației într-o perioadă cînd se simte din plin lipsa altor legume (primăvara timpuriu și toamna tîrziu).

Prețioasele însușiri ale spanacului au fost subliniate încă din evul mediu de către Poppeye.

Care sînt însă aceste însușiri?

— Datorită conținutului bogat în săruri minerale spanacul este un bun alcalinizant. Astfel, în 100 grame de frunze se găsesc 98 mg de săruri de calciu, 73 mg de fosfor, 112 mg de clorură de sodiu ș.a.

— Spanacul este un bun fortifiant al organismului uman, grație conținutului bogat în fier: 100 g de frunze conțin 40-50 mg de fier, total asimilabil. Administrarea lui în hrana celor anemici duce la obținerea unor rezultate bune.

— Prin oxidul de calciu pe care îl conține, spanacul, este deosebit de valoros pentru prevenirea rahitismului și întărirea sistemului muscular. El exercită și o prețioasă acțiune antiscorbutică prin conținutul foarte bogat în vitamina C (40 mg la 100 g de frunze). Din acest punct de vedere, se pare că această legumă se situează în fruntea tuturor verdeturilor.

Psihatrii din Anglia folosesc cu succes în tratarea depresiunilor nervoase un preparat denumit Triptofan. Acesta este de fapt un aminoacid care se găsește în rinichiul de vită, în piinea de seară și, îndeosebi în spanac.

În concluzie, spanacul constituie pentru organismul omeneșc o valoroasă sursă de săruri minerale și vitamina C, care îmbunătățește procesul fiziologic al celulelor, influențînd asupra sănătății întregului organism.

Ing. Ion I. ROVENȚA

Spadasinul oceanului

De ce are nevoie de spadă, peștele spadă?

De această problemă s-au interesat și navigatorii din antichitate în diferite cărți există ilustrații înfățișînd pești-spadă atacînd rechini, toni, bărci. Există și relatări despre balene atacate de pești-spadă. La British Museum se păstrează o bucată din carcasa de aramă a unei corăbii cu spada unui pește înfiptă în ea.

Ultimele cercetări în domeniul morfologiei funcționale au dus la concluzia că borul prelungit în formă de spadă al acestui pește sporește proprietățile hidrodinamice ale corpului și îi ajută să atingă viteze foarte mari. Peștele-spadă este într-adevăr cel mai rapid înotător al oceanului. El nu este însă în stare să cotească rapid sau să se oprească dacă întâlnește în cale o piedică neașteptată.

La 6 iulie 1967, submarinul american „Elvin” folosit pentru cercetări oceanografice, atinsese fundul oceanului la o adîncime de 600 de metri. Echipajul se pregăti pentru cercetări. Dintr-o dată, timonierul observă în dira de lumină a reflectorului un obiect ce se legăna la o distanță de 10 metri de submarin. Într-o clipă, „obiectul” se repezi asupra submarinului. Lovitura fu așa de puternică încît zguduî nava. În învelișul ermetic se produse o spărtură și submarinul fu nevoit să se ridice la suprafață. Cînd „Elvin” a fost ridicat, la bordul vasului însoțitor „obiectul” încă era înfipt în submarin. El nu era altceva decît un pește-spadă, care își înfipsea arma în carcasa submarinului.

ÎNTRE VINURI ȘI... PEȘTI

Localitatea Marsala din insula Sicilia este cunoscută în toată lumea pentru vinurile pe care le produce; dar, locuitorii de acolo nu sînt numai podgoreni. Fiînd așezat la Marea Mediterană, orașul are și mulți pescari. Aceștia din urmă s-au plîns de mult autorităților împotriva celor gîntii. Podgoreni își au majoritatea pivnițelor la țărmul mării. Din cauza reziduurilor de la fabricarea vinurilor, spre sfîrșitul toamnei apa mării s-a colorat, pe o mare întindere, în roșu și odată cu aceasta în compoziție s-a adăugat alcool, astfel încît peștii prezentau tulburări... bachice. Mai gravă este însă situația crescătorilor de languste de la țărm: bietele animale s-au otrăvit pur și simplu, fapt care a produs pagube mari crescătorilor. Autoritățile din Marsala s-au văzut silit să-i oblige pe podgoreni să-și creeze alte canale de scurgere pentru reziduuri, astfel încît peștele să se împace cu vinul, așa cum îi șade bine.

IMAGINI DIN NATURĂ ELEFANȚII — MITURI ȘI REALITĂȚI

Elefanții — cele mai mari mamifere care mai există astăzi pe pămînt trăiesc numai în Africa și India.

Elefantul african este ceva mai mare. Greutatea masculilor adulți atinge 7 500 de kilograme, iar înălțimea — în dreptul umerilor — 4 metri. În ciuda dimensiunilor lor, aceste animale masive înaintează adesea sprinten și aproape fără zgomot, unul în urma celuilalt prin pădurea deasă. Dar, și mai surprinzătoare este ușurința cu care acești colozii străbat mlaștinile fără să se scufunde. Li ajută picioarele care sînt „construite” într-un mod foarte adecvat: în momentul în care

animalul se sprijină pe picior, talpa se lățește și suprafața de contact crește de două ori. Scăldatul în apă este pentru elefanți — excelenți înotători — o necesitate vitală, care le permite să „descarce” căldura pe care o acumulează în regiunile toride.

Trompa elefantului este o adevărată minune a naturii. Această „podoabă” elefantină nu este numai un nas... neobișnuit, ea fiind pentru posesor mai importantă decît mîna pentru om. Trompa poate fi mișcată în orice direcție, oferindu-i posibilitatea să-și ia de jos hrana și apa.

DE LA LUME ADUNATE

CANINA !

La un laborator american s-a constatat că temperatura corpului ciinelui în momentul cînd îl zărește pe stăpin crește cu

3-4°C. Măsurătoarea a fost făcută cu ajutorul unor aparate termice minuscule fixate pe corpul animalului.

CASA DIN CIMENT ȘI... OREZ

La laboratorul londonez de produse tropicale, s-a găsit o utilizare nouă deșeurilor de orez. Din amestecul format din cinci șesimi de coajă de orez și o sesime ciment se confecționează plăci rezistente, folosite în construcții.

CARE E SOARTA MAMIFERELOR ?

În răstimpul pe care îl numim „era noastră”, adică în mai puțin de 2 000 de ani, de pe pămîntul nostru au dispărut 110 specii de mamifere, dintre care numai 30 sînt specii noi. De la începutul erei noastre pînă spre mijlocul secolului al XIX-lea au dispărut 35 de specii, 75 de specii au dispărut în ultimii 100 de ani. În momentul de față, cam 600 de specii de animale sînt pe punctul de a dispărea.

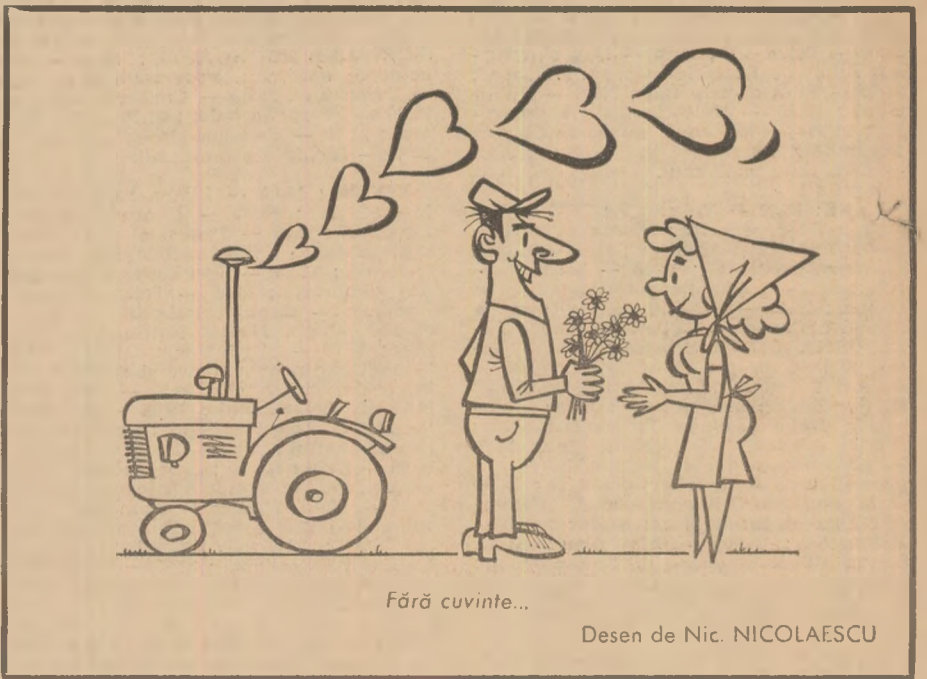
MICUTA FEGHI SE SIMTE FERICITĂ

Un pescar danez a găsit pe malul mării un pui de focă părăsit de mamă curînd după nașterea sa. Pescarul a dăruit puilul de focă unui prieten, zoolog. Acesta a încercat s-o hrănească pe micuța Feghi cu pește tăiat bucă-

șele și amestecat cu apă de mare. Procedul s-a dovedit a fi bun, căci după trei luni Feghi, care cîntărea 10 kg, are acum o greutate de 24 kg. Feghi își iubește mult atît noul ei „tată”, cît și familia acestuia. Zilnic micuța focă e dusă cu căruciorul (o baie pe roțițe) la scăldat în mare. Nu se

știe ce se va întîmpla cu Feghi atunci cînd ea va ajunge la „majorat”. Probabil că nu va fi în stare să-și găsească hrana singură și de aceea ea nu va fi înapoată mării, ci va fi predată pentru totdeauna unei grădini zoologice.

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Elefanții fără trompă sînt condamnați la moarte prin inanție.

Turmele de elefanți sălbatici numără 5 pînă la 50 de animale și rătăcesc necentenit nerămînînd în același loc mai mult de cîteva zile. Cu excepția unei mici seste la prînz și a unui scurt somn pe la miezul nopții, ei mîncă tot timpul — fiind oricît ar părea de curiosi strict vegetarieni.

În fruntea turmelor merg femelele, în timp ce masculii doțaiți cu celebrii lor colți formează „ariergarda”. În afara celor doi incisivi de pe maxilarul superior, „fildeșii veritabili”, elefantul mai posedă o singură mîsea mare pe fiecare maxilar. Incisivii — „fildeșii” — cresc în permanență, atîngînd uneori o lungime de 3-4 m și o greutate de 100 kg.

În India elefanții sînt folosiți în mod curent la diverse munci, în special la exploatarea forestieră. Ei transportă birne prin locuri greu accesibile, ajutînd chiar la legarea birnelor cu funii. Alții poartă sau împing copaci pe coastele împădurite. Unii încarcă vagonetele, alții împing trenul cu vagonete. Dar, pentru nimic în lume, nu poate fi silit un elefant să tragă după sine acest tren — uriașul pahiderm se teme de orice lucru necunoscut din spatele lui.

Se vorbește mult despre elefanții albi, respectați în special în Asia ca animale „sfinte”. Adevărul este că elefanții nu au niciodată o culoare într-adevăr albă, ci prezintă doar, în locul pielii obișnuite de culoare închisă, o culoare cenușie-deschisă.

Mitul despre fenomenala memorie a elefanților e greu de spulberat. Studii întreprinse au arătat că elefantul e mai inteligent decît calul, leul sau ciinele, dar că este inferior din acest punct de vedere cimpanzeului sau urangutanului. Cît despre memoria sa prodigioasă și mai ales despre faptul că elefantul nu uită niciodată pe cel care s-a purtat rău cu el — acestea sînt simple basme scornite probabil de vîntori cu fantezie.

O altă legendă, care nu are o bază reală, este cea a „cimitirelor” elefanților. Faptul că nu se găsesc niciodată cadavrele pahidermelor se datoră însă operii de curățire pe care o întreprind în junglă furnicile, vulturii, șacalii, hienele și... căldura. După cum reiese din arhivele companiei Bombay — Burmah — Trading, din 17 000 de elefanți folosiți la muncă numai 9 la sută au atins vîrsta de 55-60 de ani, mai puțin de 2 la sută depășesc vîrsta de 65 de ani. Într-o grădină zoologică americană, un elefant a atins respectabila vîrstă de 85 de ani... O excepție pe măsura masivului pahiderm.

E. R.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

Din presa străină

„New Scientist”

METODĂ NOUĂ DE ANALIZĂ A SOLULUI

Dr. D. Bouma și E. J. Dowling, din Canberra (Australia), au elaborat un procedeu simplu și rapid pentru analiza conținutului de substanțe nutritive din sol. La baza acestui procedeu se află modificările suprafeței foliare a răsadului cultivat în soluții nutritive, pentru determinarea carenței de elemente minerale.

Experiențele inițiale au fost efectuate cu plantele de trifoi cultivat pe nisip, cu rezervă suficientă și fără rezervă suficientă de fosfor. Când se for-

mau trei foi, grupa de plante tinere de aceeași dimensiuni a fost plasată într-o serie de soluții, una din ele având toate substanțele nutritive necesare creșterii, în timp ce în celelalte soluții lipsea câte o substanță nutritivă. Plantulele, care inițial duceau lipsă de fosfor, creșteau mai puțin intens în soluția din care lipsea fosforul decât în soluția în întregime echilibrată. Rezultate anologice s-au obținut cu plantele de trifoi dezgropate de pe o pășune din New South Wales și care, potrivit presupunerilor, nu au beneficiat de suficient fosfor. Prin adăugare de îngrășămint superfosfat (3 chintale per acru) producția de masă verde a crescut de două ori.

Cercetările ulterioare au arătat că metoda este valabilă atât pentru fosfor, cât și pentru sulf, potasiu și bor, dar nu este aplicabilă pentru azot și calciu. Principalul ei avantaj constă în capacitatea de a indica substanțele nutritive, care limitează creșterea culturilor. Acolo unde carența într-o substanță nutritivă este deosebit de vizibilă, diferența în creșterea plantelor poate fi atât de evidentă, încât nici nu mai este nevoie să se procedeze la măsurarea frunzelor.

„Vetserum”

INFLUENZA LA CAI

Influenza la cai este o boală contagioasă acută a solipedelor. Chiar de la începutul evoluției, boala se caracterizează prin tuse și catarul căilor respiratorii anterioare. Înainte, boala a avut diferite denumiri (tusea infecțioasă a cailor, laringotraheita cailor, catarul infecțios al căilor respiratorii, bronșita contagioasă, gripa, tusea de Hoppegarten etc.). Astăzi, sub denumirea de influența la cai este cunoscută boala produsă de Myxovirus influenzae A₁ — equi sau Myxovirus influenzae A₂ — equi.

Animalele bolnave răspund foarte repede boala prin tuse. Există însă, date sigure că virusul își păstrează un oarecare timp virulența în praful și pe iarbă.

Cu privire la durata bolii, formele abortive durează numai câteva zile. Forma septicemică a bolii, fără complicații, durează o săptămână. Dacă apar complicații, boala se prelungește la mai multe săptămâni.

Prima suspiciune de influență reiese din ancheta epizootologică. Suspiciunea se accentuează dacă în efectiv au fost aduse animale din afară sau dacă animalele din efectiv au fost în contact cu animalele de origine necunoscută (tîrguri, examinări în masă etc.).

Un diagnostic sigur poate fi pus fie prin izolarea agentului etiologic sau prin teste serologice. Agentul etiologic se izolează în faza de început a bolii din spălături sau din probe nazale sau din căile respiratorii anterioare. Materialul steril bacteriologic se inoculează

în sacul amniotic al embrionilor de găină de 9—11 zile sau în culturi de țesut renal embrionar de găină sau culturi renale de vițel. Rezultatul se poate estima după 3 zile pe baza apariției hemaglutininelor în lichidele de cultură. Serologic diagnosticul se pune cel mai ușor cu ajutorul reacției de inhibare a hemaglutinării. Pentru aceasta se recoltează probe de sânge în faza acută a bolii și apoi cel puțin după 14 zile de la apariția bolii. Diagnosticul este pozitiv dacă serul recoltat în perioada de convalescență are un titru semnificativ mai mare decât cel recoltat în perioada febrilă.

Diagnosticul diferențial trebuie aplicat pentru eliminarea celorlalte boli din complexul bolilor respiratorii la cai. Se consideră că pînă în prezent sînt puține date despre manifestările clinice ale unor boli din cadrul complexului bolilor respiratorii care să poată permite un diagnostic etiologic.

În regiunile în care în mod obișnuit există mai mulți agenți etiologici, diagnosticul diferențial trebuie să se bazeze pe investigații serologice și pe izolarea agentului cauzal. O tuse puternică și uscată este o indicație asupra prezenței influenței. Prezența faringitei acute arată că s-ar putea incrimina o infecție cu rinovirusuri. Simptomele respiratorii prezente și legătura lor cu avorturile și cu edemele subcutanate și cu hemoragiile diverse, duc la suspiciunea de infecție cu virusurile arteritei. Diagnosticul se stabilește în laborator prin izolarea agentului etiologic și serologic. Măsurile de profilaxie generală sînt aceleași ca în toate bolile care se răspîndesc pe cale aerogenă. Deși mersul epizootiei nu poate fi modificat, se recomandă evitarea contactului cu cai bolnavi, corectarea deficiențelor de igienă și termometria zilnică a tuturor solipedelor pentru a descoperi animalele la începutul bolii și a le scuti de muncă.

Cea mai eficace măsură profilactică este însă vaccinarea care în unele țări se aplică pe scară largă și cu rezultate bune.

Fișier documentar

FRUCTE

„CU ÎNCETINITORUL”

Poate nu este exagerat a afirma că preocuparea pentru îmbunătățirea conținutului a păstrării legumelor și fructelor este astăzi tot atât de importantă cît și cea consacrată obținerii produsului natural. În ultima vreme, cercetări întreprinse în diferite țări s-au soldat cu elaborarea unor metode tehnice care prezintă, fiecare în felul ei, avantaje incontestabile.

Cercetări mai vechi au stabilit rolul temperaturii și al compoziției chimice a atmosferei în care sînt păstrate legumele și fructele. Nu de mult, specialiști canadieni au stabilit că umiditatea acestei atmosfere îndeplinește un rol mai important decît temperatura. Experiențele lor au dus la concluzia că umiditatea relativă trebuie să fie cu aproximativ 10 la sută mai mare decît cea fixată în deobște, ceea ce face ca morcovii, de pildă, să-și poată menține prospețimea și suculența încă 9 luni, iar varza să-și păstreze tăria pînă la 6 luni.

Noi experiențe sînt consacrate elucidării unui fenomen mai puțin cunoscut, și anume pierderea umidității în timpul păstrării legumelor în instalații frigorifice. S-a observat, de exemplu, că morcovii se usucă mult mai repede decît varza, în timp ce ceapa și cartofii își pierd umiditatea foarte încet. De ce? Răspunsul este așteptat.

Tehnica congelării s-a îmbogățit nu de mult cu o nouă instalație frigorifică, creată în R. S. Cehoslovacă. Ea se întemeiază pe metoda congelării rapide, care permite depunerea pe fiecare bucată a unei poighițe subțiri de gheață. Noul congelator, denumit Rotofluid, poate îngheța nu numai mazăre, castraveți, afine și legume mărunțite care sînt ușor de congelat, ci și caise, prune, tomate etc.

După cum se știe, compoziția atmosferei în care sînt păstrate produsele trebuie astfel reglată încît fructele, care nu mor după ce au fost recoltate, să continue să trăiască „cu încetinitorul”. Această frînare a metabolismului se poate obține — afirmă experții Consiliului englez al cercetării științifice în domeniul agriculturii — reducînd proporția de oxigen din atmosferă la 1—5 la sută. Avînd la dispoziție mai puțin oxigen, fructele îmbătrînesc și se alterează mult mai încet. Acțiunea unei astfel de atmosfere este potențată de efectul azotului, eventual al acțiunii de scurtă durată a azotului pur. Experiențe făcute în acest sens în S.U.A. au arătat că durabilitatea produselor ușor alterabile poate fi prelungită cu săptămîni sau chiar luni. Poate și mai important este faptul că, în aceste condiții, tomatele sau pepenii pot fi lăsați pe cîmp pînă la maturarea completă. Procedul ar putea duce — afirmă creatorul său, inginerul David Dixon — la o reducere simțitoare a prețului produselor comercializate în afara perioadelor obișnuite de recoltare.

Atenția cercetătorilor este îndreptată nu numai asupra atmosferei spațiilor frigorifice mari, ci și asupra a ceea ce am putea numi microclimatul fructului individual.

Un cercetător englez, doctorul Henry Hurst, de la Cambridge, imitînd, într-un anumit sens, natura, a creat un lichid în care, dacă sînt scufundate, fructele se acoperă cu un strat protector, astfel încît își păstrează nealterate calitățile săptămîni sau luni.

Pornind de la calitățile cunoscute ale membranelor, doi cercetători francezi, P. Marcellin și J. Leteinturier, au creat așa-numitul ambalaj fiziologic, care este, de fapt, un săculeț din polietilenă grosă de 50 de microni, avînd diametrul puțin mai mare decît al fructelor. El este sudat la cald, astfel încît produsele intră în regimul impus de existența membranei, care reglementează într-un anumit fel schimbul de substanțe gazoase între interior și exteriorul ambalajului, protejînd fructele împotriva alterării. Înainte de consumarea fructelor, săculețul este găurit — aerul pătrunde în interior astfel încît fructele își reiau activitatea vitală la nivel normal, ceea ce le fac cu atât mai bune pentru cel care le consumă.

Orizonturi

ELIMINAREA SUBSTANTELOR CHIMICE TOXICE DIN ORGANISMUL ANIMALELOR

Cercetători de la Universitatea din statul Michigan au stabilit că, dacă se administrează anumite doze de cărbune vegetal vitelor a căror carne este contaminată cu insecticide, atunci ele pot fi sacrificate după 2 luni, și nu după 6, așa cum se proceda pînă în prezent.

Vitelor trebuie să li se dea zilnic cîte 1,8-2 kg de cărbune activat, amestecat cu furaj și un prearat care să stimuleze fermentarea.

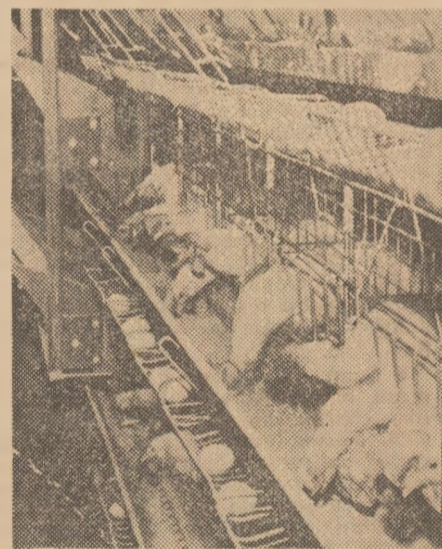
Cărbunile absoarbe pesticidele și nu-i permite să pătrundă din tractul intestinal în circuitul sanguin. Fermentul contribuie la descompunerea pesticidului în ficat.

Semănătoarea Rotavator, destinată însămînțării grului direct în miriște, care efectuează în același timp și fertilizarea, prezentată recent la Salonul internațional al mașinii agricole de la Paris.

CEA MAI DULCE SUBSTANȚĂ NATURALĂ

În Nigeria a fost descoperită o bacă (Dioscorea esculenta) din care se extrage cea mai dulce substanță naturală cunoscută; ea este de 1500 ori mai dulce decît zahărul. Bacă a fost descoperită după ce s-au studiat citeva sute de fructe din Africa și Indonezia, în căutarea unei noi substanțe naturale, care să nu lase un gust amar ca actualele substanțe artificiale de îndulcire. În prezent, fructul nu este cultivat, dar este posibil ca el să devină un important produs comercial pentru țările tropicale.

Instalație de ouat Salmat produsă de firma engleză Salopian Industries (Metals) din Shrewsbury.

GHIVECE DE HIRTIE PENTRU PRODUCEREA RASADULUI DE LEGUME

Ghivecele de hirtie (paperpots) plante sînt fabricate dintr-o hirtie special preparată și se livrează în coli. Forma lor este hexagonală, iar diametrul variază între 1,9-15 cm. O coală cu ghivece de 6 cm, care conține 280 bucăți, lipite între ele cu un clei solubil în apă, ocupă, desfăcută, o suprafață de 37x120 cm. Ghivecele nu au fund; ele se așează pe coli de hirtie specială ori pe folii de polietilenă sau de aluminiu și astfel se pot transporta cu ușurință. Umplute cu pămînt, ghivecele se folosesc la semănatul și repicatul răsadului de legume.

În Japonia aceste ghivece au dat rezultate foarte satisfăcătoare; în R.F.G. în experiențe cu răsăd de conopidă, plantele au dezvoltat un sistem radicular puternic, iar coeziunea granulelor de pămînt a fost bună. În Finlanda se folosește o mașină specială pentru introducerea cu precizie a semințelor în aceste ghivece.

Varză albă olandeză Gloire d'Enkhuizen, un produs bine uniformizat

AGRICULTURA PE GLOB

IN LUPTĂ PENTRU SATISFACEREA INTERESELOR VITALE

„Oameni fără pământ, pământ fără oameni“

Cel de al 5-lea raport asupra reformei agrare — publicat la mijlocul lunii aprilie 1969 de Secretariatul Organizației Națiunilor Unite — semnaleză că în America Latină „marile proprietăți tradiționale continuă să aibă un caracter feudal”, iar „progresele redistribuirii pământurilor în diverse țări latino-americane sînt minime”, din cauza lipsei resurselor financiare pentru plata indemnizațiilor acordate proprietarilor funciari.

Datele statistice confirmă elocvent aceste afirmații. Potrivit cifrelor, marea majoritate a țăranilor (70—90 la sută) nu au de loc pământ, în timp ce latifundiarul deține peste jumătate din totalul suprafeței agricole cultivate. Sistemul latifundiar presupune totodată monopolizarea uneltelor de muncă, a vitelor, a creditului bancar și a pieței. Din aceste motive, problema unor schimbări radicale în structurile agricole are o deosebită însemnătate pentru popoarele latino-americane. Acțiunile continue ale maselor țărănești, asemenea frământărilor năvalnice ale oceanului, în vederea înlăturării reformei agrare — cheie de boltă a îmbunătățirii nivelului lor de trai — demonstrează nu numai vitalitatea unor idealuri de luptă seculară, ci și cristalizarea conștiinței tot mai clare a necesității realizării unor adînci prefaceri economice și sociale.

● În Brazilia, guvernul depune în prezent eforturi pentru dezvoltarea agriculturii, pentru traducerea în viață a reformei agrare, în primul rînd în „regiunile unde se manifestă încordare socială”, după cum se exprima ministrul de interne Albuquerque Lima.

● „Astăzi nu mai trebuie să luptăm pentru reforma agrară în principiu, deoarece ea a fost cucerită” — a declarat unul din militanții Federației indienilor din Ecuador. Lupta trebuie dusă pe planul metodelor de a o pune în practică. Cunoșcînd acest lucru, țăranii, fără să mai aștepte să li se împartă pământurile, pun stăpînire pe ele și se înarmează pentru a-și apăra proprietatea... Reforma a adus cu sine idei noi la țară.

● După cum transmit agențiile de presă, la 13 aprilie, peste 30 000 de țăranii chilieni din opt provincii ale țării și-au încetat lucrul timp de 24 de ore, cerînd aplicarea reformei agrare și protestînd împotriva marilor latifundiași, care au urcat prețurile la grîu. Federația muncitorilor agricoli din Chile a dat publicității o declarație în care se anunță o nouă grevă, pe timp nelimitat, pînă la satisfacerea revendicărilor. Ziarul „El Siglo” scrie că aceste acțiuni reprezintă „doar începutul unor largi mișcări ale țăranilor în apărarea drepturilor lor”.

● În ultimele săptămîni, în Peru, sute de muncitori agricoli și țăranii din departamentul Oroya au ocupat pământurile aparținînd companiilor străine. Ei și-au construit pe aceste terenuri locuințe și au început să lucreze pămîntul. Autoritățile au trimis în acest departament un detașament militar pentru a-i izgoni pe țăranii. De asemenea, recent, autoritățile peruviene au anunțat că un grup de „cholos” (țăranii) a ocupat cu forța terenuri agricole particulare la ferma San Ambrosio, în departamentul Cajamarca.

● În Venezuela, țăranii din departamentul Trujillo, ajunși la disperare, au ocupat o moșie și au cerut împărțirea pămîntului. Trupele gărzii naționale, sosele la fața locului, au operat numeroase arestări. Federația țăranilor din Venezuela a înaintat un protest împotriva represiunilor politienești și a cerut eliberarea imediată a celor arestați. Alți 600 de țăranii venezueleni din statul

Arauca s-au stabilit pe terenurile nefolosite din apropierea localității Victoria, proprietarul acestor pămînturi aflîndu-se de zece ani în străinătate.

„Iată cîteva episoade din lupta dramatică a țăranimii de pe „pămînturile clocotitoare” ale continentului sud-american pentru asigurarea unui minim de autosubzistență, a dreptului elementar la viață. În inima Anzilor există locuri unde foamea îi face pe oameni să consume iarba. „Oare foamea, în America Latină, se explică prin condițiile naturale nefavorabile de acolo? Desigur că nu — scrie cunoscutul savant brazilian Josuê de Castro. Foamea în America Latină este de origine socială. Ea este consecința unei defectuoase orînduirii economice, precum și a nedreptății sociale”.

„Primăvară fierbinte” în Europa apuseană

Anul acesta, valul protestelor milioane de țăranii din țările membre ale Pieței comune desfășoară secvențele sociale ale unei „primăveri fierbinți” pe pămînturile bătrînului continent. Telegramme transmise de agențiile de presă, știrile apărute în ziare pot servi la montajul unui adevărat film al nemulțumirii maselor de trîditori ai ogoarelor, supuși exploatare și concurenței capitaliste.

În ultimele săptămîni, țăranii din satele din nordul și sudul R. F. a Germaniei au organizat în sprijinul revendicărilor lor economice, împotriva unor proiecte de rînduiri agricole contrare intereselor lor, numeroase demonstrații sub faldurile steagurilor simbolice roșii și negre — sub care s-a desfășurat în 1952 „războiul țărănesc” din Germania. Peste 6 000 de agricultori grupați în uniunile țărănești din landurile nordice Westfalia-Lippe, Renania, Hessen și-au exprimat, în cadrul unui mare miting, desfășurat recent la Bremen, hotărîrea de a lupta pentru apărarea avutului lor. De asemenea, 6 000 de participanți la Congresul țăranilor din sudul Germaniei federale au adoptat o rezoluție în care se condamnă politica agrară încrîșă în preceptele „integrării”.

În Italia, încă de la începutul acestui an, seismografele vieții sociale înregistrează puternice mișcări și acțiuni de protest ale muncitorilor agricoli.

Recent, în întreaga Italie a avut loc o grevă generală de 24 de ore, declarată de aproape două milioane de muncitori agricoli, dijași și cultivatori de flori, la chemarea celor trei mari centrale sindicale C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. Pe platforma de luptă a greviștilor au fost înscrise obiective privind îmbunătățirea condițiilor

Grupaj realizat de Viorel POPESCU

Mii de țăranii au manifestat recent pe străzile Bolognei (Italia). Revendicările lor : o nouă politică în principalele sectoare agricole, stăvilirea puterii monopolurilor la sate și alte măsuri cu caracter economic, menite să îmbunătățească starea agriculturii.

„Oameni fără pământ” — „pământ fără oameni”.

de muncă și de viață, respectarea drepturilor lor sindicale etc.

Justul revendicări ale țăranilor italieni li s-a răspuns însă cu represiuni și acte sîngeroase, tragicele evenimente din aprilie de la Battipaglia (provincia Salerno) fiind elocvente în acest sens. De aceea cele trei mari centrale sindicale au organizat o nouă grevă de protest, pe scară națională și manifestajii de o amploare deosebită, cu participarea masivă a muncitorilor, țăranilor și a altor categorii sociale ale populației. Unitatea de acțiune a sindicatelor le conferă un rol tot mai pregnant în viața socială, contribuind la eficacitatea luptei revendicative a oamenilor muncii italieni.

Pe acest fundal de agitație și combativitate se încadrează și acțiunile revendicative ale populației rurale din celelalte țări ale Pieței comune, ca Franța, Belgia, etc. La Bruxelles — cartierul general al C.E.E. — în fața Palatului Congreselor, cu prilejul reuniunilor miniștrilor agriculturii din țările vest-europene, se pot întîlni grupuri de țăranii purtînd lozinci și pancarte care conțin un „NU” hotărît „integrării agrare”.

Potrivit faimosului „plan Mansholt”, în decurs de 10 ani (1970—1980), populația agricolă a „Europei verzi” (țările membre ale C.E.E.) ar urma să se reducă la jumătate. 5 milioane de țăranii vor fi obligați să-și părăsească gospodăriile.

Tehnocrații „integrării” tînd deci în continuare, să iasă din impas pe spinarea maselor largi de țăranii mici și mijlocii. În acest context, trîditorii ogoarelor din țările Pieței comune își strîng rîndurile, hotărîți să-și apere drepturile vitale, legitime, în fața presiunilor monopolurilor capitaliste.

Vești din țările socialiste

OFENSIVA ÎMPOTRIVA DEȘERTULUI

În Kazahstanul de sud, unde geologii sovietici au descoperit lacuri subterane cu apă dulce, se înlătuiește proiectul de amenajare a unui lanț de oaze în lungime de 400 km. Pe marginea deșertului nisipos din Kazahstanul de sud au fost plantate perdele forestiere cu o lungime de 300 km. O suprafață de 30 000 ha destinată oazelor va fi alimentată cu apa din fîntinile arteziene.

Prin înlătuirea acestui proiect se urmărește transformarea deșertului într-o mare bază de creștere a oilor karakul.

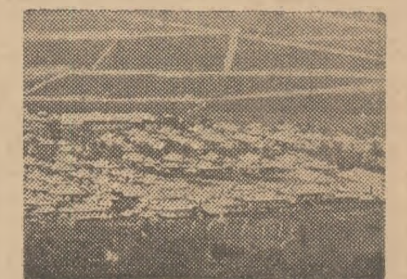
NOI SOIURI DE CULTURI AGRICOLE

Diferite institute bulgare de cercetări științifice au creat 48 de soiuri de culturi agricole, care au fost aprobate recent de Comisia de stat pentru încercarea soiurilor.

Printre acestea se numără noi-le soiuri de grîu moale de toamnă „Eritrospermum”, „Ferugineum”, „Kaliakra”, „Albena” și „Dobrogea”, care dau recolte mari, se maturează repede și sînt rezistente la cădere. Soiurile de grîu dur „Leukurum—1131” și „Leukurum—1135”, se cara de toamnă „Vladimirovka—1—B”, ovăzul „Obrazțov Ciflik—1” și „Obrazțov Ciflik—2”, hibridii de porumb „Kneja—22, 25, 33 și 35” și „Sofia—1”, au de asemenea, o productivitate mare.

RĂSPÎNDIREA ȘTIINȚEI LA SATE

Societatea pentru răspîndirea științei „Urania” din R.D. Germană își intensifică în lunile de iarnă activitatea la sate. Peste 950 lectori au făcut expunerii din cele mai diferite domenii în satele regiunii Frankfurt/Oder. În cursul iernii precedente, în această regiune au participat mai mult de 180 000 de țăranii la ciclurile de conferințe prezentate de societatea „Urania”.

Noul chip al cooperativei agricole din Migok, regiunea Bonsan (R.P.D. Coreeană).

ACIZI GRAȘI ÎN ZOOTEHNIE

La Institutul zootehnic din Cracovia (R.P. Polonă) se experimentează cu succes, de cîțiva ani, înlocuirea grăsimilor naturale din hrana animalelor cu acizi grași. După cum comunică prof. Raimond Rys, în felul acesta se realizează o economie de 30 la sută la nutrețurile deficitare. Totodată, porcii, în a căror rație de hrană s-au introdus acizi grași, au crescut în greutate în medie cu 1,16 kg pe zi.

SATE ELECTRIFICATE

În întreaga Albanie continuă lucrările pentru electrificarea satelor. Printre acestea se numără construirea unor obiective cum sînt hidrocentralele din Kerpica (Gramsh), Qarishte (Librazhd), precum și hidrocentrala din Dragobia și centralele electrice din Zogaj, Paol și Bucaj din județul Tropoja.

La Kelmed continuă construirea hidrocentralelor din Tamara, Vuklit, Sele și Vermosh, iar la Dukagjin se construiesc centrale cu motoare Diesel la Nicaș-Shale și Toplan. În aceste două regiuni, s-au instalat 60 km de linie de înaltă tensiune.